

شنبه ۱۱ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الاول ۲۷ • 1 Jan 2022

نگاهی به رسانه‌ها

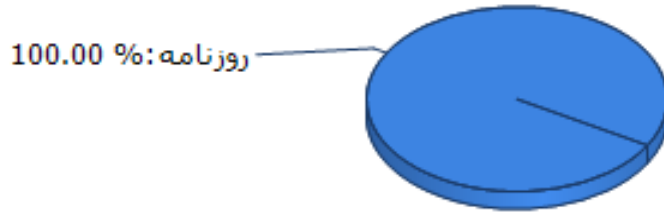
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا: ۲۱

روزنامه

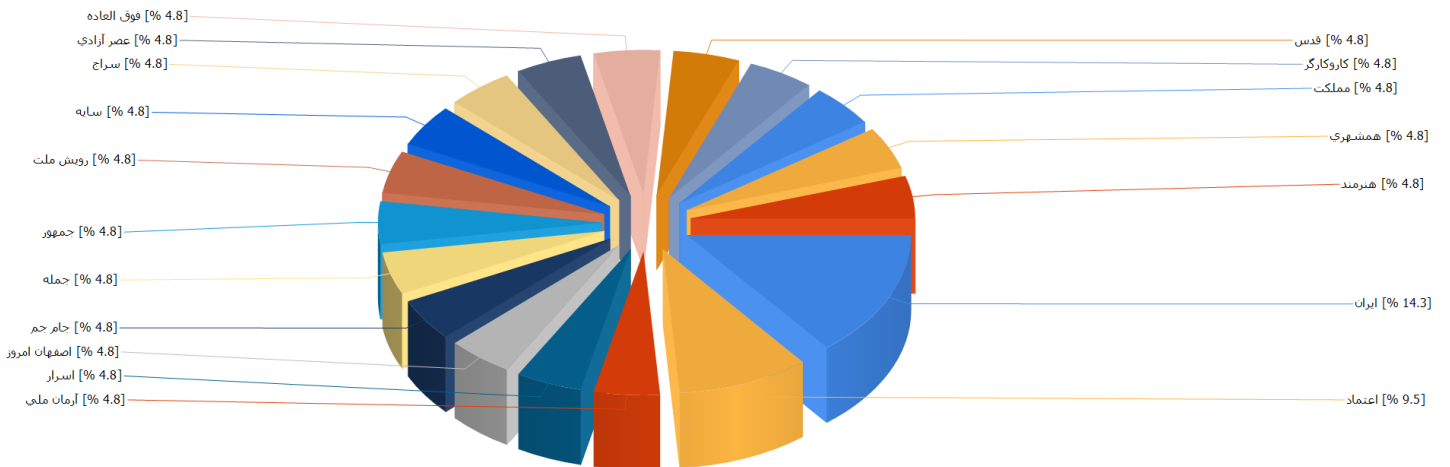
۲۱

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۴/۳	۳	ایران	۱
۹/۵	۲	اعتماد	۲
۴/۸	۱	آرمان ملی	۳
۴/۸	۱	اسرار	۴
۴/۸	۱	اصفهان امروز	۵
۴/۸	۱	جام جم	۶
۴/۸	۱	جمله	۷
۴/۸	۱	جمهور	۸
۴/۸	۱	رویش ملت	۹
۴/۸	۱	سایه	۱۰
۴/۸	۱	سراج	۱۱
۴/۸	۱	عصر آزادی	۱۲
۴/۸	۱	فوق العاده	۱۳
۴/۸	۱	قدس	۱۴
۴/۸	۱	کاروکارگر	۱۵
۴/۸	۱	مملکت	۱۶
۴/۸	۱	همشهری	۱۷
۴/۸	۱	هنرمند	۱۸
۱۰۰	۲۱	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«معجونی» با «باغ» به صحنه باز می گردد	آرمان ملی
۸	حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد	اسرار
۹	جدال با جهل	اصفهان امروز
۱۰	یادآوری فقدان تمرین نگاری و مستندسازی در تئاتر ایران	اعتماد
۱۱	یک موزیکال خوش ریتم	اعتماد
۱۲	«فروگاه» احمدرضا احمدی	ایران
۱۳	حاج قاسم و آوازه ایرانی بودن	ایران
۱۴	نمی توان با درون خالی بازیگر خوبی شد	ایران
۱۵	صحنه در تسخیر عشق و تنهایی	جام جم
۱۶	برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند	جمله
۱۷	حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد	جمهور
۱۸	حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد	رویش ملت
۱۹	هنر «خوب زندگی کردن» بسیاری از مشکلات را حل می کند	سایه
۲۰	برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند	سراج
۲۱	و چند داستان دیگر...!؟	عصر آزادی
۲۲	تیزر «بک تو بلک» منتشر شد	فوق العاده
۲۳	حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد	قدس
۲۴	حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد	مملکت
۲۵	معجونی و اجرای نمایش «باغ»	همشهری
۲۶	آغاز اجرای ۲۸ تئاتر در سالن های نمایش تهران	هنرمند
۲۷	برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند	کاروکارگر

◀ اخبار تئاتر در سانه های مکتوب

کوتاه

«معجونی» با «باغ» به صحنه بازمی گردد

حسن معجونی که در این مدت بیشتر در پروژه های تصویری حضور داشته است، از اجرای نمایش «باغ» خبر می دهد. این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازه ترین پروژه نمایشی گفت: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهم کرد. او که پیش از این همین نمایشنامه را با بازی زنده یاد هماروستادر تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح داد که این اجرای تازه با آنچه قبلا روی صحنه برده بود، کاملا متفاوت است. این تفاوت هم شامل نگاهی است که به متن چخوف دارد و هم شامل طراحی ها و البته گروه بازیگران نمایش. معجونی این متن را بازنویسی خودش اجرا خواهد کرد و همچون آثار قبلی اش، طراحی صحنه را هم خود بر عهده دارد.

حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می‌گردد

حسن معجونی که در این مدت بیشتر در پروژه‌های تصویری حضور داشته است، از اجرای نمایش «باغ» خبر می‌دهد. این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازہ‌ترین پروژه نمایشی خود می‌گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهم کرد. او که پیش از این همین نمایشنامه را با بازی زنده‌یاد هما روستا در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح می‌دهد که این اجرای تازه با آنچه قبلا روی صحنه برده بود، کاملا متفاوت است. این تفاوت هم شامل نگاهی است که به متن چخوف دارد و هم شامل طراحی‌ها و البته گروه بازیگران نمایش. معجونی این متن را با بازنویسی خودش اجرا خواهد کرد و همچون آثار قبلی‌اش، طراحی صحنه را هم خود بر عهده دارد. سرپرست گروه تئاتر «لیو» نمایش تازه خود را با بازی رضا بهبودی، بهناز جعفری، وحید آقاپور، هومن کیایی، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتایون طلایی، هدیه حسینی‌نژاد، برنا انصاری، مهسا جمشیدی، داود پژمان‌فر، سردار سرمست، زینب عباسی روی صحنه خواهد برد.

نقدی بر نمایش گالیله به کارگردانی محمدرضا بزرگ‌زاد

جدال با جهل

اصفهان به خون دل و مرور زمان جایگاهی برای خود دست‌وپا کردند تا این حد باید مورد بی‌مهری قرار بگیرند که تماشاگر در آنان حتی نتواند حرکات صورت بازیگر را به‌درستی تشخیص دهد و صورت آنها را در سایه ببیند! چرا نباید یک صندلی استاندارد در این سالن وجود داشته باشد که تماشاگر برای دو ساعت مداوم مجبور به جابجا کردن خود بر جایگاه و پیچ‌و‌تاب دادن اندامش برای پیشگیری از سقوط بر زمین یا کوفتگی اعضا نگردد!

محمدرضا بزرگ‌زاد؛ طراح و کارگردان این نمایش بیش از یک دهه است که در تئاتر اصفهان حضور فعال دارد. هنرمند هوشمندی است و بزنگاه‌های زمانه را خوب می‌شناسد. نیاز جامعه را درک می‌کند و با دغدغه‌مندی آنچه را که لازم است در هر برهه‌ی خاص به مخاطب ارائه می‌دهد. هم صاحب‌قلم است و هم در کارگردانی و بازیگری دارای مایه‌ها و توانایی‌هایی است. نظیر همه ما که سال‌هاست در تئاتر اصفهان باقی‌مانده‌ایم و در زمینه‌های مختلف تئاتر به زیست خود ادامه دادیم او نیز در همه این سال‌ها زیست خود را در این فضا حفظ کرده و از کار کردن ناامید نشده است. متأسفانه فضایی تئاتر در اصفهان طی دهه‌های اخیر به نحوی درآمده که بسیار برای تئاتری‌ها طرد کننده و فراری دهنده است. هیچ توجهی به معیشت هنرمندان تئاتر در این شهر نمی‌شود. عملاً بودجه‌ای وجود ندارد و کارگردان‌ها از منابع مالی شخصی خود مایه می‌گذارند تا ادامه دهند، کاری که بزرگ‌زاد نیز در این نمایش انجام داده. گویی فضا به‌گونه‌ای طراحی شده که کسی در تئاتر باقی نماند و همگی عطایش را به تقایش بخشند. چنین وضعیتی در شهری که پایتخت فرهنگ و تمدنش می‌ماند و مدام در هر مناسبتی با بهره‌کنشی از سوابق هنری‌اش برای خود تفاخر می‌تراشد صحیح نیست. سدسک قدری نیز این گل معطر که همه‌جا به رنگ و بویش مهابات می‌ورزید را آبیاری هم بکنید. روزی که بخشکد دیگر چیزی نیز برای مفاخره‌های شما بر جای نخواهد ماند.

* عضو کانون جهانی منتقدان تئاتر

ایجاد کند نمایش را به پیش می‌راند. لازم می‌دانم که درباری بازی جهانگیر نکویی در نقش کشیشی که به پاپ تبدیل می‌شود توضیحات بیشتری بدهم. این می‌تواند درسی باشد برای بازیگران جوان‌تر و نوظهور در تئاتر که بتوانند بازیگری یک وادی بی‌پایان است و هیچ‌کس هرگز به غور و نهایت آن نمی‌رسد. حتی بازیگری که در دهه‌ی ششم یا هفتم حیات خود قرار دارد با سلوک مدوم در این مسیر و تمرینات و تمرکز بیشتر، می‌تواند بازی خود را تغییر داده به سطوح بالاتری سوق دهد؛ اتفاقی که در این نمایش برای جهانگیر نکویی افتاده است. در یک قیاس با نقش آفرینی‌های قبلی این بازیگر در تئاترهای پیش‌ازین می‌توان دریافت که طرایف بازیگری از قبیل پرورش حس، میمیک و چهره و سکوت‌های دراماتیک را در این کار باقوت بیشتری ارائه می‌دهد و علیرغم کوله‌بار تجربه که بر آن افزوده تمرین و تمرکز بیشتری را نیز چاشنی کار خود کرده است. بازی نقش کشیش آناگونیست که توسط خود کارگردان ایفا می‌شود در جهت ارائه‌ی یک شخصیت مخوف بسیار آرام و باطمینان چه در صدا و چه در حرکات و میزانش‌ها انجام می‌شود؛ اما از آنجاکه کارگردان فضای کم‌دی را برای ارائه‌ی کار خود برگزیده در برخی صحنه‌ها این امکان وجود داشت که با بهره‌گیری از عنصر تضاد که یکی از عناصر اصلی و مهم کم‌دی‌ساز است بدون اینکه کاراکتر را از شخصیت اصلی خود خارج کند، تضادهایی را در این شخصیت آرام و کند طرح‌ریزی کند که به‌طوری چشم‌گیر جریان کم‌دی نمایش تقویت گردد. نواقصی در اجرا به چشم می‌خورد که ربطی به کارگردان، بازیگران و مجموعه گروه اجرایی ندارد. در اینجا باید مسئولان مربوطه بالاتر گرفته تا اولیای امر نمایش در همین شهر را به بونه‌ی نقد کشاند که چرا در سالنی که هر شب مملو از تماشاگر مشتاق می‌گردد تنها سه پروژکتور برای نورپردازی وجود دارد! به‌طوری که امکان طراحی نور از کارگردان یا طراح و تکنسین نور به کلی سلب می‌شود! چطور این معدود سالن‌های تئاتر که در اصفهان وجود دارند و در زیست مردم

بازیگرانی پیدا می‌شوند که پیوند بیشتری با ادبیات فولکلوریک آن شهر دارند و بیشتر بر اساس آن کار می‌کنند. در اصفهان هم این خمیرمایه همواره با خصایص اصفهانی‌های شوخ و شیرین لهجه مزج شده و مایه‌های کم‌دی به آن یخ‌نشین شده است. بزرگ‌زاد برای انتخاب راوی نمایش یکی از همین دست بازیگران را به کار گرفته است و بدین واسطه به معجون خود بر صحنه نمکی بخشیده، اما از طرف دیگر نتوانسته که مهار این پتانسیل را هم در دست نگه‌داشته و کنترل کند تا نمایش از مسیر خود خارج نشد به وادی‌های دیگری نیفتد و از هدف غایی‌اش فاصله نگیرد. ممکن است برای خواننده‌ی این نقد سؤال ایجاد شود که چگونه حضور یک بازیگر ممکن است نمایش را از مسیر خود خارج کند و به وادی‌های دیگری بکشاند! باید بدانید داستان‌هایی مضحک درباری بازیگرانی وجود دارد که نه‌چندان به متن وفادار می‌مانند و نه به حرکات خویش. در موقعیت‌های جدی، بازیگران دیگر را به خنده می‌اندازند یا به‌طور کلی آنان را تحت‌الشعاع بازی خود قرار می‌دهند و صحنه را از دست ایشان می‌ربایند. بازیگران بداهه‌پرداز باید آگاهی از این مطلب داشته باشند که اولین اصل بداهه‌پردازی اصل پذیرش است. اگرچه منتقدان اکثرًا جوهره‌ی نمایش را در تضاد می‌دانند اما هر کارگردان تئاتر می‌داند که موقعیت هر نمایش مدیون همکاری و تفاهم بازیگران است نه در تضاد آنان. این امر به‌ویژه در بداهه‌پردازی مصطلق دارد. اگر بداهه‌اندیشی‌های به فعل درآید و بقیه آن را نه‌تنها دنبال نکرده بلکه به‌نوعی نفی کنند، بداهه‌پردازی با بن‌بست روبرو شده و ادامه نخواهد یافت.

بار تکنیک فاصله‌گذاری و بیگانه‌سازی هم تنها بر دوش همین بازیگر راوی نهاده شده است. تنها اوست که با تماشاگر چشم در چشم می‌شود و مخاطب را مستقیم مورد خطاب قرار می‌دهد. برشت این تکنیک را به‌عقد شلیک به مغز تماشاگر ابداع کرد. او می‌خواست بیش از آنکه احساسات تماشاگر را درگیر کند، بر تفکر او تأثیر بگذارد و به‌گونه‌ای وارد به اندیشیدنش کند. یکی از نیازهای اولیه‌ی هر نمایش فضاست؛ یک فضای خالی و یک تهی گسترده هرچند محدود. در طراحی صحنه‌ی این نمایش نیز که توسط کارگردان انجام گرفته بر حفظ همین فضای خالی تأکید شده و تا امکان داشته پیرایه‌ای به صحنه اضافه نگردیده است. سعی بر آن بوده که صحنه بیشتر میدانگاهی باشد برای جولان بازیگران و تصاویری که آنان بر صحنه خلق می‌کنند در این نمایش ۹ بازیگر بر صحنه جریان سازند و ۲ بازیگر فضاساز. بازی دسته‌ی اول در یک قیاس کلی تقریباً یک‌دست است و بدون اینکه ضعف یا شکافی در کالبد کار

وحید عمرانی: گالیله‌ی بزرگ‌زاد را با نگاهی کلی می‌توان یک بازیگری به گالیله‌ی برشت و به‌عنوان یک بازیگری از آن به شمار آورد. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های لازم برای یک کارگردان تئاتر این است که ضرورت و بزنگاه زمانه را بشناسد. درک کند که زمین تشنه‌ی جامعه‌اش، نیازمند سیراب شدن از چه آب‌شخوری است. چه موضوعاتی اولویت دارند و لازم است که بر اساس نیاز مخاطب و با توجه به شرایط موجود به آنها پرداخته شود. مطمئناً کارگردان این نمایش حائر این ویژگی است و با توجه به جغرافیا و وضعیت موجود انتخاب بسیار درستی کرده و دست بر نقطه‌ی حساس و صحیحی گذاشته است. بن‌مایه‌ی اندیشه‌ی برشت که در این نمایش از آن بهره گرفته شده درباری جدال با جهل است و کشمکش دانش با تعصب. ضمن اینکه کشمکش دراماتیک اثر، از نوع کشمکش انسان با جامعه است، نظیر نمایشنامه‌ی دشمن مردم اثر هرنیک ایبسن. چنانکه ذکر شد متن اجرا بیشتر به یک بازیگری از نمایشنامه گالیله اثر برشت نزدیک است تا هر چیز دیگری، درحالی‌که در پرورش نمایش نوشته شده است؛ با نگاهی به اثر برتولت برشت. این متن از نگاه فراتر است و بسیار پررنگ‌تر از بر اساس نگاهی به اثری دیگر به نگارش درآمده است. حتی بیشتر ردیابی دراماتوزی در آن مشهود است تا نوشتن بر اساس نگاهی به اثری دیگر. گرچه در برخی از شهرها به دلیل محدودیت‌های نظارت بر متن و اجرا کارگردان‌ها مجبور به عدم استفاده از عناوین نظیر اقیانوس برداشت آزاد و بر اساس می‌شوند تا بتوانند مجوز اجرا دریافت کنند اما مفاهیم این واژه‌ها با یکدیگر تفاوت دارند و لازم است که عنوان نویسنده محض را در چنین آثاری با احتیاط بسیار بیشتری به کاربرد. در این متن می‌بینیم که پیرنگ، طرح، چهارچوب و اسکلت بندی دقیقاً همان متن برشت است، اما کاراکترهایی معدود نظیر یک راوی بر آن افزوده شده‌اند. حتی دیالوگ‌هایی از نمایشنامه‌ی برشت عیناً و بی‌هیچ تغییری در این متن نیز آورده شده است. نظیر جایی که شاگرد گالیله می‌گوید: بیچاره ملتی که قهرمان ندارد و گالیله پاسخ می‌دهد: بیچاره ملتی که به قهرمان نیاز دارد. خط سیر داستان و ترتیب ماجراها نیز همان است و تفاوتی چندانی با متن مادر وجود ندارد. گرچه می‌بینیم که کارلاوار مفاهیم دیگری نظیر برخی اصطلاحات رایج عصر معاصر که بیشتر توسط راوی به کار برده می‌شوند و همچنین لهجه فولکلور مکانی خاص که جامعه‌ی مقصد (اصفهان) باشد استفاده به عمل آمده است تا مفاهیم تلخ و سنگین در پوششی با مایه‌های کم‌دی به تماشاگر عرضه گردد و در کنار قفلک دادن تفکر او، موجبات سرگرمی‌اش را هم فراهم سازد. در تئاتر هر شهری معمولاً

معرفی کتاب «ساختن از دل ویرانه‌ها» حاصل تجربه‌های علی اکبر علیزاد یادآوری فقدان تمرین نگاری و مستندسازی در تئاتر ایران

ایلیک احمدی

توجه به عناوین تازه منتشرشده در حوزه هنرهای نمایشی، پس از شیوع ویروس کرونا رونق گرفت؛ مصادیق عینی عدو شود سبب خیر. شاید نوعی واکنش به خاموشی صحنه‌های تئاتر و دوری از هنرمندان و تماشاگران. به جرات می‌توان مدعی شد در یک دهه اخیر عناوین ترجمه و تالیفی به اندازه یکی، دو سال اخیر محور بررسی موضوع واقع نشده، به شکلی که هر روز خبری می‌رسد از برنامهای برای معرفی و نشست‌رئوس و گپ و گفت در این باره؛ البته که سال‌های دولتی و غیردولتی همچنان دور ماندند و عقب، ولی جدی‌ترین نشست‌ها در این زمینه همین نشست‌های ماهانه عمارت روپرواست که تاکنون دو جلسه‌اش برگزار شده و نشست سوم با محوریت کتاب «کارگردان‌ها در تمرین» نوشته سوزان لنتزل کول به زودی برپا خواهد شد. علی اکبر علیزاد هم از جمله افراد فعالی به شمار می‌رود که دو عنوان کتاب مهم، یکی در حوزه ترجمه - حرفه کارگردان؛ کتاب راهنمای تئاتر نوشته میچل - و دیگری تالیف روانه کتابفروشی‌ها کرد. کتاب دوم، یعنی «ساختن از دل ویرانه‌ها» شامل تجربه‌های شخصی او در حوزه کارگردانی تئاتر است و از این نظر جزو معدود مستندات ثبت شده توسط خود دست‌اندرکاران هنرهای نمایشی طبقه‌بندی می‌شود. ایستان و توقف بر مستندنگاری روند تمرین و ساختن یک اثر نمایشی حقیقتاً در زمره مهم‌ترین فقدان‌های هنرهای نمایشی ما قابل بررسی است، اما نکته جالب برای خواننده مستطور شاید این باشد که بدانند اتفاقاً در کتاب‌های تئاتری که تا گنگی به چاپ رسیده‌اند، چه ترجمه و چه تالیف، این مبحث به نوعی مورد توجه قرار گرفته. برای نمونه فصل ششم کتاب «تئاتر توماس اوستر مایر» که عنوان اصلی «اوستر مایر در کارگردانی» دارد، مشخصاً به چنین موضوعی می‌پردازد. هنر ساختن ارتباط؛ روش انگیزشی اوستر مایر در کارگردانی، وضعیت‌ها و تنش‌های دراماتیک، فرآیند دراماتیک، تمرین تکرار (برگرفته از روش سفورد مایزتر) داستان پردازی، تمرین عکس‌خلودگی، رئوس عناوین این بخش را شامل می‌شود. اوستر مایر می‌گوید:

اوستر مایر بر اساس دو دهه تجربه در کارگردانی تئاتر، به مجموعه‌ای از اصول پایه‌ای رسیده است که اساس کارش در کارگردانی شده‌اند. در این فصل - که به صورت مشترک با اوستر مایر تالیف شده - سعی می‌کنیم این تکنیک‌ها را گرد هم آوریم و برای اولین بار به‌طور خلاصه، به رویکرد و روش او در کارگردانی بپردازیم. متن مورد نظر حاصل بررسی فشرده چندین ساله نشست‌ها و جلسه‌های تمرینی اوستر مایر است و اینجاست که پرسش‌ها و وجود می‌آید. اینکه به‌طور خلاصه کارگردان ایرانی چگونه می‌شود وقتی بدایم خود را بر تالیف کتابی درباره سال‌ها فعالیت هنری‌اش نظارت داشته‌است؟

کتاب به گفته مولف از دل تمرین‌های کارگاهی، با بازیگران حرفه‌ای و تازه‌کار بیرون آمده و طوری نوشته شده که به کار دو گروه بیاورد. قرار است افراد بتوانند بسته به تجربه و دانسته‌های خود با مطالعه کتاب به راحتی در جریان فرآیندهای گوناگون تمرینی مثل «آداب ورود به اتاق تمرین»، «آماده‌سازی‌ها، کاروی خود»، «بازارهای نقش» تا «بناهای پردازی» و «کار با کنش‌های جسمانی»، «تحلیل عملی متن از مجرای کنش» قرار بگیرند و چنانکه نویسنده پیشنهاد می‌کند، بسته به «حرفه‌ای» و «تازه‌کار» بودن آن بهره‌برند.

و حتی سرکوب آزادی‌های ویژه تمرین (ریسک‌پذیری و رهاسازی و صمیمیت دیدار مابین راه‌دیگری برای فراهم کردن مستندات تمرین وجود ندارد مگر حضور در آن.» به کتاب ساختن تئاتر از دل ویرانه‌ها بازگردیم؛ کتابی که به گفته نویسنده‌اش از دل تمرین‌های کارگاهی، با بازیگران حرفه‌ای و تازه‌کار بیرون آمده و طوری نوشته شده که به کار دو گروه بیاورد. قرار است افراد بتوانند بسته به تجربه و دانسته‌های خود با مطالعه کتاب به راحتی در جریان فرآیندهای گوناگون تمرینی مثل «آداب ورود به اتاق تمرین»، «آماده‌سازی‌ها، کاروی خود»، «بازارهای نقش» تا «بناهای پردازی» و «کار با کنش‌های جسمانی»، «تحلیل عملی متن از مجرای کنش» قرار بگیرند و چنانکه نویسنده پیشنهاد می‌کند، بسته به خواست هر یک از دو گروه «حرفه‌ای» و «تازه‌کار» از آن استفاده شود. به این معنای مقدم نویسنده کتاب کاملاً می‌داند چه خواهد جامعه هدفش را به روشنی انتخاب می‌کند. قرار است آنها بتوانند به راحتی برای مقاصدشان از کتاب اقتباس کنند «کثر کار گانه‌های بلندمدتی که خودم داشته‌ام، بعضاً تا سه یا چهار سال هم طول کشیده است، بنابراین حتی وقتی شرکت کنندگان کلمات تازه کار باشند، می‌توانم مطمئن باشم که از سال سوم به بعد تمرین‌های فصل ۶ و ۷ را با آنها کار خواهیم کرد.»

علاوه بر توضیح مولف در زمینه آشنخورد و ریشه آنچه به دست آورده، نباید از مقدمه گویای رضا سرور گذشت. نوشته این منتقد، مترجم و پژوهشگر تئاتر با خاطره مشاهده یک تمرین تئاتر در لهستان آغاز می‌شود، جایی که در شروع همه چیز کسالت‌بار است و می‌رود تا رقم ستور را به ترک حضور وادار که مسیر تمرین تعبیر می‌کند. «گروه‌ها به تلاطم در آمدند. دیگر از آن رفتار شلخته خبری نبود. حرکات شان جلبک‌ونگاشتن تیزبین شده بود. نوعی ایجاز در هر زست و حرکتی به چشم می‌خورد. بازیگران فارغ از ملیت و مذهب، کنشی زنده و حقیقی را پدید آورند. خوشبختانه نمایش گذشتند و هر حرکتی برای شان حکم مگر وزندگی داشت. معنای هر حرکتی چندان سریع و صریح منتقل می‌شد که حتی تماشاگر خونسردی نماندند. ادجار اقتیاض عضلانی کر بود.» از آنجا که آقای علیزاد تاکید می‌کند پیرو جستجو و جویاش در نهایت به سبک و سیاق استاد مهم‌روس «استانیسلاوسکی» رسیده و جزئیات مهم و گره‌گشا را از دل دیگر کتاب‌های منتشر شده در این زمینه استاد مسلم کار با بازیگران بیرون کشیده، رضا سرور نیز توضیح می‌دهد: «کتاب ساختن تئاتر از دل ویرانه‌ها» اگر در اساس مبتنی بر آموزه‌های استانیسلاوسکی است اما کارگزارانه انتقال صرف آنها محدود نمی‌سازد. در سراسر کتاب، علاوه بر آموزش بازیگری، نوعی نگاه تاریخی به بازیگری نهفته است که دانسته آن از استانیسلاوسکی تا لوک برونک و گروتسکی امتداد یافته و در ادامه، طیف آن تا استانیسلاوسکی، باربا و بوگارت گسترش می‌یابد. به این اعتبار می‌توان گفت خواننده کتاب از این رهگذر با تجربه‌های جریان‌های گوناگون نیز مواجه می‌شود و مهم‌تر اینکه خواننده کتاب ساختن تئاتر از دل ویرانه‌ها به نوعی در جریان وقایع یا وضعیت جامعه و تاثیرشان بر کار تئاتر قرار می‌گیرد. به این نمونه‌بسته می‌کنیم.

ساختن تئاتر از دل ویرانه‌ها همه جنبه‌های کار بازیگر و کار با بازیگر تمرکز کرده و از لحظه حضور در تمرین، بودن در وضعیت اجرا و پس از آن را در فرمی از برنامه تمرینی مدرن کناره‌ها گذاشته است. بازیگری در سطح به سطح‌ش از رویه‌های ظاهری و سادش تا پیچیدگی‌های فنی، فیزیکال، فرمال و درونی‌اش، همه و همه در کتاب علیزاد پیوند خورده و کنار هم قرار گرفته و منتهی به‌آثاری شده که می‌تواند به‌ر کشیدن تئاتر از دل ویرانه‌ها کمک کند، به جای یأس و ناامیدی در قبال فکشن‌های موجود در جامعه، در اینجا صرفی ناپ برای اجتماعی اصیل نهفته است.

کتاب «ساختن... راهنمای عملی برای کار با بازیگر، تمرین تئاتر و کنشگری» از جمله عناوین ضروری برای مطالعه علاقه‌مندان تئاتر و دانشجویان این حرفه‌ها است که به همه ما فقدان اساسی مستندنگاری در تئاتر ایران را یادآوری می‌کند.

نگاهی به نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه یک موزیکال خوش ریتم

یاسمن خلیلی فرد

وقتی نمایشی براساس یکی از مشهورترین فیلم‌های تاریخ سینما روی صحنه می‌رود بی‌شک توجه‌های بسیاری را نیز به خود جلب می‌کند. «بانوی محبوب من» این شب‌ها براساس فیلم کلاسیک موزیکال «بانوی زیبای من» به کارگردانی جورج کیوکر توسط گلاب آدینه روی صحنه تئاتر شهر رفته است. هنگامی که «بانوی زیبای من» در سال‌های ابتدایی دهه ۱۹۶۰ میلادی برای نخستین بار در بردوی روی صحنه رفت، بروکس اتکینسون، منتقد مشهور تئاتر، در نیویورک تایمز آن را اثری «باشکوه» و بازی دوبازگر اصلی‌اش را «خیره‌کننده» نامید. این اتفاق در نسخه سینمایی این اثر نیز تکرار شده و منتقدان بسیاری فیلم را تحسین کردند. پس از اقبال «بانوی زیبای من»، اجراهای متعددی از این نمایشنامه در طول این سال‌ها در کشورهای مختلف روی صحنه رفته است.

جدا از عناصر متعددی که هر نمایشی را شکل می‌دهد در قیاس با دو گزینه مطرح شده توسط اتکینسون که در حقیقت برگ‌های برنده اولین اجرای «بانوی زیبای من» در بردوی بودند، می‌توان «بانوی محبوب من» گلاب آدینه را نیز اجرایی باشکوه و دوبازگر اصلی توانمند و البته بازیگران نقش‌های مکمل و فرعی متناسب به‌شمار آورد. در واقع این اقتباس، برداشت شریف و قابل احترامی از متن اصلی کار است که سعی می‌کند از تمام پتانسیل محتوایی و فرمی آن استفاده کند. اما دیگر امتیاز جدیدترین تئاتر گلاب آدینه شاید متن آن باشد. گرچه نمایشنامه وفاداری متقاعدکننده‌ای به نسخه اصلی (نوشته آلن جی لرنر)

دارد اما بر گرداندن درست متن از انگلیسی به فارسی و بخشیدن ظرافتی به آنکه تناسبی منطقی با حال و هوا و موقعیت خاص مکانی محل اجرا دارد محاسنی هستند که در متن این اجرا دیده می‌شود. بسیاری از

موزیکال‌ها تنها در همان نسخه‌های اصلی برادوی تجربیاتی ناب و پرکنشش با نتایج خیره‌کننده از آب درمی‌آیند و اجراهای دیگر آنها نمی‌توانند طراوت و درخشش نسخه اصلی را تکرار کنند؛ به بیانی اجراهای مختلف از متنی واحد در طول زمان رفته‌رفته تخت‌نما و تکراری می‌شوند اما گلاب آدینه کوشیده است تا در تک‌تک عناصر اجرایش، خلاقانه و به دقت عمل کند و گرچه در تلفیق این عناصر آفرینش جدیدی رخ نمی‌دهد و کار در همان چارچوب معین و تعریف‌شده متن جلو می‌رود اما دست‌کم رنگ و بویی از تکرار با کهنگی نیز آن را احاطه کرده است. گلاب آدینه می‌کوشد تا با رعایت قوانین خطی قصه‌گویی و البته در راستای نگاه شوخ‌وشنگ نویسنده، بعد عاشقانه و روابط انسانی کاراکترها نیز برجسته‌سازد. مخاطبی که فیلم را تماشا کرده باشد با شخصیت‌های نمایش آشناست اما طرح و پرداخت شخصیت‌ها دقیق و بخش‌بندی‌شده کاراکترها برای مخاطبانی که نسخه سینمایی اثر را ندیده باشند نیز جای شنبه‌های باقی‌نمی‌گذار در واقع در ساختار نمایش شاهد تردید یا حساست متن در معرفی شخصیت‌ها نیستیم. می‌دانیم که وقتی مدت‌زمان یک اجرا

طولانی می‌شود ممکن است از کشش و جذابیت آن کاسته شود اما «بانوی محبوب من» بی‌آنکه بخشی از متن خود را کم یا کوتاه کند می‌کوشد با بهره‌گیری هوشمندانه از عناصرش، چیدن و تقسیم درست آنها در سراسر نمایش

و حفظ ریتم عملکرد کارآمدی داشته باشد و به بیراهه نرود. به همین جهت حتی آن دسته از مخاطبانی که شاید چندان خوره تئاتر نباشند هنگام تماشایش متوجه گذر زمان نمی‌شوند. در واقع مسیر خطی و پیش‌رونده زمان نمایشنامه و ساختار اوج‌گرفته کلاسیک ارسطویی آن نظمی خوشایند را برای اثر به ارمغان آورده است. از طرفی انتخاب درست و تعیین‌کننده موسیقی و قطعات اجرا شده در نمایش کمک بسزایی به غنای آن کرده و باعث می‌شود کار در طول مسیر قماشش دچار یکنواختی و سکون نشود. اینکه از موسیقی به منظور تغییر آکسسوار صحنه و در واقع تغییر فضاها و موقعیت‌های مکانی استفاده شده است نیز انتخاب درستی است و البته حرکات موزون و هدفمند بازیگران روی صحنه حین انجام این تغییرات باعث می‌شود حضور آنها در صحنه زایدیوی کاربردی به نظر نیاید.

نورپردازی کنترل شده است و قرار نیست به چشم بیاید. در واقع از نورپردازی برای جان بخشیدن به قسمت مشخصی از صحنه استفاده شده و بنابراین این نیست که بازی اغراق آمیز نورها توجه مخاطب را به سمت خود جلب کند. فیلم «بانوی زیبای من» (جورج کیوکر) اثری خوش ساخت

با ریتمی درست و فضایی سرخوشانه است که مضامین انسانی خود را در بستری طنز لود و شاد و با حفظ فاصله از واقعیت‌های موجود در جامعه و تلخی‌های آن به تصویر می‌کشد. گلاب آدینه در اجرای خود به‌رغم آنکه سال‌ها از انتشار متن اصلی اثر گذشته است، فضایی وفادار به آن را خلق می‌کند؛ فضایی به دور از تلخی‌های برآمده از رئالیسم جاری در زندگی روزمره آدم‌ها. به عبارتی در این اجرا ماجرای ساده و رونده متن اصلی به هیچ‌وجه کش داده و بیجانده نمی‌شود و فضای خلق شده در آن با فرم و درون‌مایه متن همخوانی دارد. به عبارتی پیرنگ ساده با فرمی متناسب جلو می‌رود و این دونه در طول، بلکه در عرض یکدیگر حرکت می‌کنند. شاید برخی تماشاگران انتظار تماشای نسخه‌ای متفاوت یا تغییر یافته از «بانوی زیبای من» را داشته باشند که در این صورت نسخه فعلی نخواهد توانست آنها را قانع کند. البته اولیت از کاراکترهای ماندگار تاریخ سینماست. می‌دانیم که خصوصیات ظاهری و درونی کاراکتر در مسیر قصه عوض می‌شود و این تغییر صدوهشتاد درجه‌ای باید در بازی بازیگر به شکل واضحی نمودار شود و در عین حال توی ذوق نزنند. نورا هاشمی در آرایه این نقش و عبور آن از خود سنگ تمام گذاشته است. انتخاب بازیگر متناسب با نقش است و او از پس ترسیم در دست دگر دیسی الیزا به خوبی برمی‌آید؛ ضمن آنکه همگام با متن پیش می‌رود و در بخش‌های موزیکال اثر به قدر کافی از خود خرج می‌کند. بندهستان‌های سنه‌فره الیزا، پروفیسور هیگینز و کلنل پیکرینگ از بخش‌های جذاب نمایش است که با بازی یکدست و هم‌بافت بازیگرانش خوب از آب درآمده است.

«فرودگاه» احمد رضا احمدی

فواد نظیری
شاعر

چنین استنباط کرد شخصیت‌های مرد بیماروزن آبی پوش در واقع بازتاب‌های دو کاراکترند: «شاعروزن پریشان».

کفتارهای نمایش سرشارند از شعر و اضطراب و سرگشتگی و عشق و جای جای، طنز ناب و تلخ و غیر قابل شرحی که جوهره کارهای نویسنده است: «برای فرار حداقل باید پنجاه ملافه را به هم گره بزنی. تازه اگر ملافه‌ها استریل باشند پنجاه عدد اگر استریل نباشند به ۶۰ ملافه احتیاج است.» آمد و شد بازیگران در اجرا و نورپردازی صحنه به خوبی فضای نمایش را القا می‌کند. بازیگران نقش شاعر (رضا بهبودی) و وزن پریشان (فریبا کامران) دو شاهمیان حرکت و پرواز نمایش اند در اجرا. تأثیر درونی و عمیق بازیگران پریشان در بیان شاه جمله نمایش در صحنه دوازدهم تماشاگر را عمیقاً متأثر و بر صندلی میخکوب می‌کند. «من هر روز با تو دیدید به خود می‌گویم: شاید عاشقان و شاعران بتوانند این جهان را نجات دهند، همان‌هایی که هنوز عشق را ستایش می‌کنند.»

بازیگران دیگر نقش‌ها به تناسب از عهده اجرا بر آمده‌اند، اگر چه به گمان این قلم، حرکت‌های «طوفان گلیانگ» بر صحنه گاه زائد و اغراق آمیز است که در سطح می‌گذرد، حال آنکه باره‌های طنز آمیز مربوط به گفتارهای او چنان نیرومند و خنده آورند که خود غالب‌اند بر القای ظاهری آن‌ها در اجرا. شاید انتخاب زن آبی پوش (به رغم بازی قابل قبولش) به لحاظ تجربه و فیزیک ظاهری می‌توانست در حد و اندازه و متناسب با زن پریشان صورت بگیرد، همچنان که مرد بیمار و شاعر، صدای رادیو (کارگردان) جاداشت خشک‌تر، بی‌روح‌تر و تحکم‌آمیزتر باشد. مهم‌تر از هر چیز آن که هر چه به پایان نمایش نزدیک می‌شویم، اضطراب افزون می‌شود و در فرودگاه به اوج می‌رسد. جاداشت التهاب درونی شاعروزن آبی پوش با صدای بلندگوا افزوده می‌شد و با راهی شدن زن آبی پوش به سوی فنا، ظاهری هشدار دهنده‌تر بر صحنه می‌یافت؛ چتری که از زن آبی پوش بر میز مقابل شاعر باقی می‌ماند حرکت درست و زیبایی در اجرا است.

«فرودگاه»، پرواز ۷۰۷ نخستین اثر نمایشی است از احمد رضا احمدی که نخستین بار است به اجرا در می‌آید. ارتباط با ذات آثار احمدی دشوار است و کارگردان کورش سلیمانی از عهده این کار طراحی اثر برای اجرا به خوبی بر آمده است. بازیگران نمایش برای تجسم بخشیدن به این اثر نمایشی تمام سعی خود را کرده‌اند و اجرایی وزین و ماندگار عرضه کرده‌اند. شگرد کارگردان در اجرای آخرین صحنه، درخشان است؛ جایی که مونولوگ پایان بخش نمایشنامه با صدای خسته و عمیق احمد رضا احمدی ضبط و پخش شده است. به تماشای نخستین این نمایش دشوار غنیمت است و فالی نیک برای اجرای کارهای دیگری از شاعر یگانه روزگار ما. احمد رضا احمدی می‌نویسد که زنده بماند. مجموعه هنرمندان نمایش فرودگاه او، با این اجرا به اوشادمانی امید زندگی افزون‌تر بخشیده‌اند. این ستایش آمیزترین حرکت و نقش آنها بر صحنه است!

احمد رضا احمدی دهه هاست که پیوسته و بی‌وقفه شعر می‌سراید و به موازاتش قصه‌هایی شعرگونه برای کودکان و رمان و این چندسال اخیر نمایشنامه می‌نویسد. شعر احمدی حدیث نفس با محوریت همیشه عشق و حرمان است و مرگ پرسه گرد پنهان و پیدای همیشگی فضاهای ذهنی‌اش. شعر او سرشار از نشانه و خاطرات ملموس و آشناست، اما سوی همسنگ و پایایی و گاه سنگین‌تر شعرش بر اثر رؤیاهای تصویرهای سوررئال، کاپوس‌ها و اضطراب‌هاست. او عاشق سینما و موسیقی است و شعرش سراسر تصویری است. موسیقی نه در ضرباهنگ و وزن کلمات، بلکه در ژرفای جان شاعر در کار است، شعرش را به عمق می‌برد و نام‌ها و نشانه‌هاست که بازتاب بیرونی می‌یابد. تصویرهای قابل حس‌اند امانه قابل لمس و این یعنی سرشت اصلی احمد رضا احمدی. سوررئالیسم ذهنی او بازتاب جان اوست و نه اکتسابی و تجربی. هم از این روست که شعر پارادوکسیکال ساده و دشوار او به راحتی تن به تأویل و کالبد شکافی نمی‌دهد. خویش شعرهایش یک راه و بهانه است تا بدل به حس‌اش شوی و در سیلابیتی از تصویرهایش، حدیث نفس‌اش را حس کنی و تجسم بخشی و آنچه این همه را امکان پذیرتر می‌سازد طنزی ماندند و ظریف اوست در هم تنیده در امیدها، حرمان‌ها، عشق‌ها و آرزوها و اضطراب‌هایش. قصه‌ها، رمان‌ها و نمایشنامه‌هایش نیز چنین‌اند، برآمده از ذات شعرهایش و ادامه آن‌ها.

نمایشنامه «فرودگاه، پرواز ۷۰۷» احمد رضا احمدی که اینک بر صحنه است، به نوعی مهم‌ترین نمایش اوست. ریشه اصلی قصه، واقعیتی است که در برشی دوران جوانی نویسنده گذشته است و اکنون در قالب نمایشنامه‌ای کافکایی، بر خوردار از سیر در خاطرات و لحظات فراواقعی و سرشار از اضطراب و وجد شعر، نوشته شده و به صحنه آمده است.

در اصل متن، اشخاص نمایش سیزده نفرند. برای اجرا، کارگردان (کورش سلیمانی) درویرایشی دقیق و کاملاً حرفه‌ای، سه زن آبی پوش را به یک زن و سه نقاش را به یک نقاش تقلیل داده است که ای کاش این پیرایش در متن اصلی نیز هم از آغاز رخ می‌داد. باره‌هایی از متن نیز به لحاظ تنظیم زمان اجرا برش خورده و ویراسته شده است که کاملاً فرعی‌اند و لطمه‌ای به روح و موضوعیت اثر وارد نشده است.

آرایش صحنه همه در یک سطح از اتاق شاعر شروع شده تا بیمارستان، نمایشگاه نقاشی، گورستان، ایستگاه راه آهن و فرودگاه، به دنبال هم با چند ریفت صندلی صورت گرفته و در نهایت سادگی الفاکتنده سفری محترم است. در چهارده صحنه. کاراکترهای اصلی نمایش به لحاظ دشواری و ژرفای گفتارها، شاعر است و وزن پریشان دیگر اشخاص مکمل داستان‌اند و از نظر موضوعیت حکایت مرد بیماروزن آبی پوش جایگاه بعدی را دارند. تودرتویی سرشار از وهم و خیال و واقعیت رؤیا چنان در هم تنیده است که می‌توان

نشست رسانه‌ای سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی برگزار شد

حاج قاسم و آوازه ایرانی بودن

تهران به ایراد سخنرانی پرداختند. نیلی در سخنرانی کوتاه عنوان کرد: معتقدم جشنواره تئاتر سردار آسمانی پیشکشی در عرصه هنر برای بیان شأن و منزلت سردار سلیمانی است. سال اولی که این رویداد شروع شد با توجه به فاصله کمی که تا اربعین ایشان داشتیم جریان سائزترین رویداد در زمینه برداختن به زندگی شهید سلیمانی را برگزار کردیم. سال قبل به دلیل بحران کرونا نتوانستیم اجراهایی را که وارد مرحله نهایی شدند در شهرهای مختلف به صحنه ببریم که امیدوارم این مسأله امسال بر طرف شود و بتوانیم نمایش‌ها را در شهرهای مختلف نیز به صحنه ببریم. چیزی که در این رویداد برای ما مهم است نفوذ حاج قاسم و علاقه هنرمندان به ایشان است که می‌بینیم این شیفتگی در آثارشان نمود دارد.

شود و بتوانیم میزبان خوبی برای هنرمندان باشیم و رویداد بزرگی را در سطح ملی و فراملی برگزار کنیم. او در پایان تصریح کرد: مهم‌ترین هدف ما ترویج هنر مقاومت است و همکاران ما و ستاد برگزاری جشنواره در استان برنامه‌ریزی‌های مناسبی را برای میزبانی استان کرمان در نظر گرفته‌اند و قرار است از ظرفیت اجرای تئاتر در استان‌های مختلف نیز استفاده شود و نمایش‌های خیابانی جشنواره نیز قرار است علاوه بر مزار شهید سلیمانی در نقاط دیگر نیز اجرا داشته باشند. در ادامه خانواده شهید وحید زمانی نیا از همراهان شهید سلیمانی که همراه با او به شهادت رسید در مراسم حضور یافتند. در ادامه حمید نیلی مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس، و وحید فخر موسوی دبیر جشنواره و علیرضا علیزاده مدیرکل ارشاد اسلامی استان

رویداد مراسم و آیینی در شأن شهید سلیمانی را در خودش جای دهد. حاج قاسم سلیمانی آوازه ایرانی بودن را در سراسر جهان طنین انداز کرد، ایشان محبوب قلب همه مردم جهان است و امیدوارم ما بتوانیم این رسالت را به نحو شایسته‌ای انجام دهیم. محمدرضا علیزاده مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان نیز در این نشست گفت: خوشحالم که کرمان امسال برای سومین دوره میزبان این رویداد است. برداختن به زندگی و فعالیت‌های شهید سردار سلیمانی که همه عمرش را برای دفاع از مملکت گذاشته است، همیشه جای کار کردن توسط هنرمندان را دارد. حضور، مشارکت و همراهی هنرمندان توانسته این جشنواره را تبدیل به یک گردهمایی بزرگ در ستایش سردار سلیمانی کند. امیدوارم این جشنواره که در جهت تبیین و تکوین مکتب سردار سلیمانی است تا سالیان سال بتواند ادامه پیدا کند. علیزاده افزود: تلاش ما این است که این رویداد با توجه به محدودیت‌های کرونایی به صورت بلشکومی برگزار

فخر موسوی دبیر جشنواره تئاتر سردار آسمانی و خانواده شهید زمانی نیا برگزار شد. در این جلسه از والدین شهید وحید زمانی نیا تجلیل شد و از تندیس جشنواره تئاتر سردار آسمانی با حضور این بزرگواران رونمایی شد. در ابتدای جلسه، محمدیاشار نادری، رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح در سخنرانی گفت: امسال دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی است در حالی که ما امسال سومین دوره جشنواره را برگزار می‌کنیم. اولین دوره این رویداد مصادف شد با اربعین حاج قاسم، با وجود این توانستیم جشنواره را بدرستی برگزار کنیم. به نظر می‌رسد اهداف و برنامه‌های حاج قاسم با زبان هنر است که ماندگار می‌شود. او ادامه داد: از دبیرخانه جشنواره و مدیرکل محترم ارشاد استان کرمان که ملاحظت کردند و برای برگزاری این رویداد قدم برداشتند، قدردانی می‌کنم. نادری افزود: استقبال بسیار خوبی از جشنواره شده و تاکنون ۱۲۵۰ اثر به دبیرخانه ارسال شده است. امیدوارم این

نشست رسانه‌ای سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی در سالن مشامیر تئاتر شهرویا حضور سید محمدیاشار نادری، مدیرعامل بنیاد فرهنگی روایت فتح، حمید نیلی مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس، محمدرضا علیزاده مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان، سیدوحید

«۷۲ ساعت» آماده اکران شد

مستند سینمایی «۷۲ ساعت» به کارگردانی مصطفی شوقی و تهیه‌کنندگی مهدی مطهر آماده پخش شده است. این مستند بزودی علاوه بر پخش تلویزیونی به صورت اکران مردمی و آنلاین پخش می‌شود. به گزارش «ایران» ساخت این مستند که نزدیک به ۲ سال طول کشیده است، از بعد از شهادت حاج قاسم سلیمانی آغاز می‌شود. «۷۲ ساعت» در یک نسخه مینی سریال و یک مستند سینمایی ۷۵ دقیقه‌ای تولید شده و در آن برای اولین بار تصاویری

از ۳ روز آخر زندگی حاج قاسم به نمایش گذاشته می‌شود. با توجه به اینکه سردار حاج قاسم سلیمانی در ۳ روز آخر زندگی خود به کشورهای سوریه، لبنان و عراق

سفر کرده بود، این مستند نیز در ایران و سه کشور نامبرده تولید شده است. همچنین در این مستند بسیاری از افرادی که با آنها مصاحبه شده است، برای اولین بار روایت خود را از ۷۲ ساعت آخر زندگی حاج قاسم می‌گویند. در واقع می‌توان گفت «۷۲ ساعت» به نوعی روایت‌های شاهدان عینی است که در این مدت سه روز با حاج قاسم برخورد داشته‌اند. مهدی مطهر تهیه‌کننده این فیلم مستند معتقد است که در این فیلم به بهانه ۷۲ ساعت آخر زندگی حاج قاسم، نقش وی در منطقه روایت می‌شود و به نوعی این مستند پرده برداری از تجربه ۲۰ سال گذشته حاج قاسم است.

ادای احترام سازمان سینمایی کشور به شهید حاج قاسم سلیمانی

برنامه‌ای گسترده و سراسری در سینماهای کشور اکران کند. این مستند که محصول مرکز مستند حقیقت است نگاهی متفاوت به زندگی این قهرمان ملی و الگوی مقاومت دارد. مستند «قاسم» به تهیه‌کنندگی مرتضی شعبانی، کارگردانی مهدی فارسی و نویسندگی محمدرضا ابوالحسنی است. مستند «قاسم» قرار است روز دوشنبه ۱۳ دی ماه در سینماهای سراسر ایران به صورت رایگان نمایش داده شود. علاقه‌مندان برای تماشای این مستند و تهیه‌بلیت رایگان باید به سامانه سفارما رجوع کنند.

تاریخ انتشار: شنبه ۱۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۷

نمی توان با درون خالی بازیگر خوبی شد

ادامه از صفحه ۱۳

■ برای نسل تازه ای که دوست دارد به عرصه تئاتر و به طور خاص بازیگری وارد شود چه پیشنهادی دارید. نسلی که از مشخصه هایش شتاب زدگی است و این روزها علاوه بر آموزش آکادمیک، خیل عظیمی از آنان را در مؤسسه های آموزش تئاتر در گوشه و کنار کشور مشاهده می کنیم. اینکه بعضی از این جوانان کسب مهارت و آموزش علمی و آکادمیک را وانهادند و تلاش دارند با پول یک شبه به صد ساله را در این وادی دشوار طی کنند توصیه شما در جایگاه یک هنرمند شناخته شده تئاتر در این زمینه چیست؟

واقعیت این است که عجزول هستم همچنان که زمانه عجزول است. از رفتار روزمره با گوشی همراه گرفته تا باقی مسائل می توان به روشناسی فردی و اجتماعی دوران ما پی برد. در همه امور شناخته شده ایم در صورتی که اگر درنگ ننشاند ادراکی رخ نمی دهد و اگر ادراکی غنی در ما شکل نیابد کنش و بازی درستی در ما مشاهده نخواهد شد چه در زمینه

بازیگری و چه در عرصه تئاتر و هنر و اصولاً هر رفتار انسانی. برای اولین بار است این را می گویم که من هیچ گاه خود را بازیگر ندانستم و بیشتر خود را عاشق هنر و ادبیات می دانم که از دوران نوجوانی ادبیات را پیگیری کرده و مدام مشغول خواندن شعر، داستان و نمایشنامه بوده ام. بده من هم به دانشکده سینما و تئاتر رفته و درس کارگردانی تئاتر خواندم. محدود ۳۰ الی ۳۵ سال است که بازیگری تئاتر و سینما می کنم اما همیشه این احساس

رمان های بزرگ فهم ما از جهان را غنا می بخشند بنابراین توصیه من به علاقه مندان بازیگری این است که علاوه بر توسعه و رشد ابزارهای بازیگری چون بدن و بیان برای اجرای همان ادراک هایی که قبل از این ذکر شد، به ادبیات اهمیت قائل شوند.

مختلف آن را خواند. خود من وقتی وارد دانشگاه شدم کمابیش آثار زیادی را خواندم. بوم، وقتی یک استاد به اثری اشاره می کرد که من آن را مطالعه کرده بودم منوجه اهمیت این آثار و ضرورت چه چیزی یک انسان را غنی می کند و

موجب رشد ادراک و فهم او می شود. کجای جهان ایستاده اند. منظوم البته در این زمینه حوزه ادبیات است. چرا که انسان محدودیت دارد و امکان سفر به کشورهای مختلف و دوره های متفاوت تاریخی را ندارد. ما که توانایی آن را نداریم که فرضاً به روسیه، ژاپن، مصر یا جاهای دیگر سفر کنیم. اما با خواندن رمان های روسی، ژاپنی، خواندن اشعار جهان عرب و رمان های ترکی، بسیار کم هزینه تر می توانیم وارد جهان آنان شویم. از امور آگاهی نسبی پیدا کنیم. رمان های بزرگ نسبی ما از جهان را غنا می بخشند بنابراین توصیه من به علاقه مندان بازیگری این است که علاوه بر توسعه و رشد ابزارهای بازیگری چون بدن و بیان برای اجرای همان ادراک هایی که قبل از این ذکر شد، به ادبیات اهمیت قائل شوند. بدون ادراک غنی چگونه می توان به اجرایی درست از یک نمایش نامه رسید. در این دوران شناخته شده اغلب جوانان فکر می کنند که صرفاً با شرکت در کلاس های آموزش بازیگری یا با لینک زدن به یک سریال می توانند بازیگر شوند اما

بپنر آن است از خود پرسش کنند که کجای جهان ایستاده اند. منظوم البته در این نیست که با خواندن ادبیات ما بازیگر خواهیم شد اما اگر قرار است در این مسیر حرکت کنیم و ابزارهای خود را برای روز میا دراز کنیم بدانیم که می بایست درون ما هم غنی باشد. نمی توان با درون خالی، نیمه پریا بر شده از هر زبانه ای، بازیگر خوبی شد. چراکه در این مسیر احتمال آنکه با یک متن ضعیف یا یک فیلمنامه درجه دو و سه مواجه شویم بسیار زیاد است. اینجاست که تو اگر حرفی برای گفتن داشته باشی، چند کتاب بیشتر خوانده و رست های مختلف انسانی را تجربه کرده باشی، می توانی کار خودت را مجموعه از ارتقا بخشی. اما اگر خالی باشی مجبور هستی چشم به دهان کارگردان و دیگران بدوزی. اما تو بهتر است چشم به دهان خودت بدوزی و این ممکن نمی شود به غیر از انس یافتن با ادبیات. در کشوری که گنجینه ادبیاتی پرپای دارد و شاعران و نویسندگان تأثیر گذار، توصیه من آشنی با مطالعه در معنای عام کلمه و ادبیات در معنای اخص آن است.

روی صحنه

نگاهی به چند نمایش که این هفته می‌توانید در سالن‌های تئاتر به تماشای آنها بروید

صحنه در تسخیر عشق و تنهایی

مسائل اساسی انسان، سوالات و ابهامات بشر در قالب قصه‌ها و روایت‌های مختلف در تئاتر به صحنه رفته‌اند و هنوز هم نمایشنامه‌هایی که به مسائل بنیادین می‌پردازند توجه مخاطبان را به خود جلب می‌کنند؛ مسائلی مثل مرگ، زندگی، عشق و تنهایی انسان. به همین دلیل است که برخی نمایشنامه‌های بزرگ در تاریخ تئاتر بارها به اشکال مختلف به صحنه رفته و توسط گروه‌های متعدد تئاتری در تئاترهای بزرگ یا کوچک سراسر جهان اجرا شده‌اند. این روزها که سالن‌های نمایش دوباره میزبان تماشاگران هستند و بازار تئاتر کمی گرم شده بار دیگر شاهد نمایش‌هایی هستیم که سوالات اساسی انسان را طرح می‌کند.

آذر مهاجر

ادبیات و هنر

عشق و سیاست از نوع پاریسی

یکی دیگر از نمایش‌هایی که این روزها روی صحنه است و همچنان تماشاگران مشتاق تماشای آن هستند، «سه‌گانه پاریسی» به نویسندگی و کارگردانی ایوب آقاخانی است. این نمایش به عشق و سیاست می‌پردازد و تقابل آدم‌ها را به نمایش می‌گذارد که در نتیجه نگاه و تعریف متفاوت آنها از موضوعات اساسی و بنیادین زندگی بشری است. آقاخانی این نمایشنامه را براساس یک اثر خارجی نوشته اما در بازنویسی به مخاطب ایرانی و سلیقه و خواست او نیز توجه داشته است.

سه‌گانه پاریسی تازه‌ترین نمایش گروه تئاتر پوشه است که تا ۱۷ دی هر شب به جز شنبه‌ها ساعت ۲۰ به مدت ۵۰ دقیقه در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایران‌شهر روی صحنه می‌رود. آقاخانی که موسس و سرپرست گروه تئاتر پوشه است، درباره اجرای این نمایش به ایسنا گفت: سه‌گانه پاریسی را برای این روزها و این روزگار کار کرده‌ام. اصرار دارم لبخند روی لب مردم رنج‌کشیده کشورم بنشانم و کاری صمیمی و جمع‌وجور، متناسب با امکانات این روزها ارائه دهم. ایوب آقاخانی و وحید نفر، بازیگران این نمایش هستند و تا پایان اجرای این نمایش زمان زیادی نمانده است.

لورکا در خون‌خانه

سالن‌های نمایش هرگز از یکی از نمایشنامه‌های کلاسیک خالی نبوده است، حتی اگر اجرایی نو و مدرن از نمایشنامه‌های مطرح جهان ارائه کرده باشند. از جمله آثار ماندگار تئاتری می‌توان به نمایشنامه‌های فدریکو گارسیا لورکا، هنرمند شهیر اسپانیایی اشاره کرد که به دلیل طبع شاعرانه و سنت‌ها و آیین‌های کم و بیش مشترک فرهنگی، همیشه در ایران مورد استقبال بوده و به خصوص سه‌گانه این نمایشنامه‌نویس یعنی نمایشنامه‌های خانه برنارد آلبا، عروسی خون و برما بارها در ایران به صحنه رفته است.

تئاتر ایران‌شهر از دوشنبه این هفته میزبان نمایشی است به نام «خون‌خانه زنان» که براساس نمایشنامه معروف برما تدارک دیده شده است. طراح، دراماتورژ و کارگردان این نمایش فرشاد یاری است و از ۱۳ دی تا ۱۵ بهمن در سالن استاد ناظرزاده کرمانی روی صحنه خواهد بود.

تینو صالحی، کهد تاراج، نجلا نظریان، مسعود حکمت‌آرا، مجتبی کریمی، آزاده بهمنش، فاطمه عباسی، خاطره عابدی، سپیده پروانه، فائزه خرابی، بوژان کریمپوریان، فاطمه توشمالی، آرزو احسانی، نیلوفر وثوقی، ماتیسا مروتی، سحر نقدی پور، شیمای ملکی، شکلیلا علی پناهی، شیرین عزیززاده، آرمیتا آذین و حسین قدیانلو بازیگران این نمایش هستند.

نمایشنامه برما داستان زنی است که در یک رختشویخانه زندگی می‌کند و انگیزه و آرزوی مادر شدن، تمام ذهنش را گرفته اما جهان پیرامونش با او چندان مهربان نیست آنچنان که در نهایت خواسته او به یک فاجعه ختم می‌شود؛ زن در پایان شوهرش را می‌کشد. اگر از علاقه‌مندان همیشگی تئاتر باشید حتما قبلاً یک اجرا از برما یا سایر آثار لورکا را دیده‌اید و تماشای یک اجرای جدید خالی از لطف نیست اما اگر آن قدر جوان هستید که هنوز نمایشنامه‌ای از لورکا را روی صحنه ندیده‌اید حتما در یک ماه پیش رو خودتان را به تئاتر ایران‌شهر برسانید.

حرف‌هایی که دود می‌شوند

از جمله نمایش‌های مورد توجه این روزها در تئاتر ما «بک تو بک» است که یکی از همان مسائل اساسی و بنیادین یعنی تنهایی انسان را دستمایه قرار داده. این نمایش از دوم دی ماه در پردیس تئاتر شهر زاد در دو ستانس ساعت ۱۸ و ۲۰ به صحنه رفته و اجرای آن تا پایان ماه ادامه خواهد داشت.

این نمایش در دو هفته اول پیش‌فروش، نیم میلییاری شده که البته این میزان استقبال حتما متاثر از نام کارگردان و نویسنده اثر بوده است. این نمایش به نویسندگی و کارگردانی و نیز بازیگری سجاد افشاریان روی صحنه رفته و علاوه بر افشاریان دو بازیگر دیگر نیز در آن حضور دارند؛ نیکو بستانی و مهدی زندی.

در بخشی از نمایشنامه بک تو بک آمده است: «عجیب آدم‌هایی که کسی و ندران باهاشون تماس بگیرن، اونا کل سهمیه تلفن ماهیانه زندانشونو می‌فروشن به یه بوکس بهمن کوچیک؛ عجیب‌تر آدم‌هایی که یه عالمه کس و کار دارن اما خودشون دلشون نمی‌خواد با کسی حرف بزَن، اونا هر یه نخ بهمنی که می‌کشن یه عالمه حرف زنده است که دود میشه».

برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند

● کرمانشاه - الهه فرهادی

آیین اختتامیه دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد، یادبود دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی و یک هزار و ۲۸۰ شهرستان اسلام آبادغرب، در سرسرای مجتمع غدیر اسلام آبادغرب برگزار شد و برگزیدگان بخش‌های مختلف معرفی و تجلیل شدند.

که امروز رسانه های بیگانه در حال تطهیر این موضوع هستند.

وی ارسال آثار از ۲۷ استان کشور به این جشنواره را از نظر فرهنگی و اجتماعی بسیار مهم ارزیابی کرد و افزود: این جشنواره باید به یک جشنواره فرهنگی هنری تبدیل شود تا بسترهای لازم را برای تولید محتوای خوب فراهم کند و این در حالی است که رونق این جشنواره منجر به رونق گردشگری، اشتغال و تبادل فرهنگی خواهد شد.

فاضلی زاد زبان هنر را نافذ و تئاتر را هنر گفت و گو دانست و گفت: تولید در این حوزه تکراری نمی‌شود و برگزاری جشنواره تئاتر مرصاد به اداره ارشاد اختصاص ندارد و باید به این جشنواره به عنوان یک میراث استانی و ملی نگاه شود و اعتبارات آن تامین شود.

در انتهای این مراسم و در بخش نمایشنامه خوانی از اجراهای ریل، بچه بمب، آرز، دلبنای ساحلی، خون انار و در بخش نمایش های صحنه ای از اجراهای باهره، ۱۰۳ خاکستر، سرگذشت ناپهنگام، قرار، قانسه، مکت روی ریشتر هفتم، نقاب، کوارتت پر، تو در توی یک توهم و جلاوه تقدیر شد.

همچنین از آزاده قبادی، عرفان دارابی، حسین قنبری، عبدالرضا روضنه، آبناز کبرور، آرش منصوری، آبناز جمعدی، پرنیا امیری، فاطمه پرمه، نسرين قنبری، میلاد کرم پور، هومن روح تاقی، علی حسن نسوری، مازیار اسدزاده، تیمور ایمانیان، سامان لرستانی، مریم گودرزی، لیلاروغن گیره، رحمت غلامی، نسیم نامدار و زهرا حاجی احمدی در بخش های موسیقی، صحنه خوانی، خوانش گری، کارگردانی و نمایشنامه نویسی تقدیر شد.

همچنین در بخش نمایش صحنه ای از محمدعلی عمادی، صادق نودنژاد، مهدی زارعی، پوریا فتاحی، گودرز رضایی، داود پارسا، شکوفه عاشوری، نسرين احمدی، آرزو رضا کرمی، محسن جلالی، جهانگیر نکویی، آرش منصوری، محمدرضا آرنی فر و راضیه فصیح در بخش های مختلف تقدیر شد.

دبیر دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد در این مراسم با اشاره به اینکه امروز در یک جنگ نرم قرار داریم خطاب به مدیران و فرماندهان این جنگ گفت: تفنگ سربازان این جنگ فشنگ ندارد و تئاتر مرصاد نیازمند بودجه و حمایت ویژه است.

سعید نوروزی ضمن تشکر از اداره کل فرهنگ و ارشاد استان کرمانشاه که یک چهارم بودجه خود را به این جشنواره اختصاص داده است، گفت: در شان عملیات مرصاد نیست که ما برای پنج میلیون تومان اعتبار خواهش و تمنا کنیم و همه دستگاه‌های استان و شهرستان باید از این جشنواره حمایت کنند.

وی در پایان گفت: امیدوارم ۲۵ اسفند که دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد به کار خود پایان می‌دهد دبیرخانه این جشنواره تعطیل نشود و به دبیر بعدی تحویل داده شود.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه هم در این مراسم جشنواره تئاتر مرصاد را از سه جنبه سیاسی، فرهنگی - اجتماعی و فرهنگی مهم ارزیابی کرد و گفت: در دفاع مقدس ما از ۲۰ کشور و ملیت اسیر داشتیم و همه این کشورها به صدام کمک می‌کردند و این در حالی است که ما برای تهیه ابتدایی ترین تجهیزات مشکل داشتیم.

بهرام فاضلی زاد با اشاره به اینکه نکته تلخ دفاع مقدس جریان منافق و کمک آنها به دشمن بود گفت: در دفاع مقدس هیچ مفهومی مشتمل‌کننده تر از کمک نیروهای داخلی به دشمن خارجی نیست و یکی از رسالت های جشنواره تئاتر مرصاد تبیین این واقعیت است

خبر

حسن معجونی با «باغ»
به صحنه بازمی گردد

حسن معجونی که در این مدت بیشتر در پروژه‌های تصویری حضور داشته است، از اجرای نمایش «باغ» خبر می‌دهد. این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازه‌ترین پروژه نمایشی خود به ایسنا می‌گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهیم کرد. او که پیش از این هم‌بین نمایشنامه را با بازی زنده یاد هما روستا در تماشخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح می‌دهد که این اجرای تازه با آنچه قبلاً روی صحنه برده بود، کاملاً متفاوت است. این تفاوت هم شامل نگاهی است که به متن چخوف دارد و هم شامل طراحی‌ها و البته گروه بازیگران نمایش. معجونی این متن را با بازنویسی خودش اجرا خواهد کرد و همچون آثار قبلی‌اش، طراحی صحنه را هم خود بر عهده دارد. سرپرست گروه تئاتر «لیو» نمایش تازه خود را با بازی رضا بهبودی، بهناز جعفری، وحید آقاپور، هومن کیایی، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتابون طلائی، هدیه حسینی‌نژاد، برنا انصاری، مهسا جمشیدی، داود پژمان‌فر، سردار سرمست، زینب عباسی روی صحنه خواهد برد.

رضا بهبودی تنها بازیگری است که از اجرای قبلی این نمایش در ترکیب گروه بازیگران اجرای جدید هم حضور دارد. او در اجرای پیشین با بازی در نقش «لوپاخین» خوش درخشید و سردار سرمست هم علاوه بر بازیگری، ساخت موسیقی نمایش را بر عهده دارد. حسن معجونی این روزها مشغول تمرین این اثر نمایشی است که قرار است بهار آینده در پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب روی صحنه برود.

در اجرای نمایش «باغ»، شایلان عشایری طراحی لباس را انجام می‌دهد. معجونی مشغول بازی در سریال «آهوی من مارال» بود که فعلاً فیلمبرداری آن به دلیل مشکلات اقتصادی، متوقف شده است. او در سریال «راز بقا» به کارگردانی سعید آقاخانی هم بازی می‌کند که قرار است از شبکه نمایش خانگی پخش شود.

حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می گردد

حسن معجونی که در این مدت بیشتر در پروژه‌های تصویری حضور داشته است، از اجرای نمایش «باغ» خبر می‌دهد.

این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازه‌ترین پروژه نمایشی خود به ایسنا می‌گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهیم کرد.

او که پیش از این همین نمایشنامه را با بازی زنده یاد هماروستادر تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح می‌دهد که این اجرای تازه با آنچه قبلاً روی صحنه برده بود، کاملاً متفاوت است. این تفاوت هم شامل نگاهی است که به متن چخوف دارد و هم شامل طراحی‌ها و البته گروه بازیگران نمایش.

معجونی این متن را با بازنویسی خودش اجرا خواهد کرد و همچون آثار قبلی‌اش، طراحی صحنه را هم خود بر عهده دارد.

سرپرست گروه تئاتر «لیو» نمایش تازه خود را با بازی رضا بهبودی، بهناز جعفری، وحید آقاپور، هومن کیایی، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتایون طلائی، هدیه حسینی نژاد، برنا انصاری، مهسا جمشیدی، داود پژمان‌فر، سردار سرمست، زینب عباسی روی صحنه خواهد برد.

رضا بهبودی تنها بازیگری است که از اجرای قبلی این نمایش در ترکیب گروه بازیگران اجرای جدید هم حضور دارد. او در اجرای پیشین با بازی در نقش «لوپاخین» خوش درخشید و سردار سرمست هم علاوه بر بازیگری، ساخت موسیقی نمایش را بر عهده دارد.

حسن معجونی این روزها مشغول تمرین این اثر نمایشی است که قرار است بهار آینده در پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب روی صحنه برود.

در اجرای نمایش «باغ»، شایلان عشایری طراحی لباس را انجام می‌دهد. معجونی مشغول بازی در سریال «آهوی من مارال» بود که فعلاً فیلمبرداری آن به دلیل مشکلات اقتصادی، متوقف شده است. او در سریال «راز بقا» به کارگردانی سعید آقاخانی هم بازی می‌کند که قرار است از شبکه نمایش خانگی پخش شود.

تاریخ انتشار: شنبه ۱۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۷

پرونده های برای نمایش «خاموشان»؛ «یک کارگردانی»؛ «علی سلیمانی» و «سهیل جوادی»؛ (بخش پایانی)

هنر «خوب زندگی کردن» بسیاری از مشکلات را حل می کند

سهیل جوادی

«تقریباً روایت کسانی است که هر یک در موقعیت خویش نوعی سکوت کرده و اثرات آن را دیده اند و حال بخشی کوچک از این روایت برای مخاطبان خویش به تصویر می کشند. این نمایش به هلم ساسی سلیمانی، و کارگردانی مشترک زنده یاد علی سلیمانی و سهیل جوادی، در سال ۱۳۸۴ در دانشگاه خوارزمی، قمی ترین نمایش خانه تئاتر در تهران هر روز ساعت ۱۸:۳۰ میزبان علاقه مندان به هنر نمایش است.»

همه ما به نحوی یا شاید در موقعیت خاصی، خاص دیگر سکوت بوده ایم، سکوتی که گاه به گاه می تواند ما را از خود محکوم به پرداخت آن حسدیم یا دیگران به نوعی در سبب قرار می گیرد که باید تاوان این سکوت را برداشت. خاموشان، نمایشی است زنده یاد علی سلیمانی، کارگردان این اثر نمایشی تجربی نمایشی و اجتماعی از گروه تئاتر

رسانه ها یا به کارگیری افراد متخصص در هنر کارنامه خوانندگی

در این اثر شده است، گفت: «من در این نمایش در نقش حسین به روی صحنه می روم که از منطقه ای خاص از تهران آمده و به فریادیکه تحصیلات عالی را پشت سر می گذارد، ویژگی هایی خاص در وجودش دارد و همواره دوست دارد با آن روحیه، افتخارات و دستاوردهای خود را با دیگران در میان بگذارد، با دغدغه های یک سکوت کردن فعال و واقع و رویدادهای که پیش روی ما اتفاق می افتد، یکی از مهم ترین پیام های است که این اثر به مخاطب خویش می دهد، افزود: «اگر به عمل این مسئله فکر کنیم، تمام آنچه را که نویسنده و کارگردان در ذهن داشته اند، در صحنه جا می دهد. این بازیگر تئاتر با ایما و اشاره اگر گروه نکند باشد و شوشانه نامه را می تابد. در این نمایش نیز می توان نمایش کار کرد، گفت: «در این نمایش در چند نمایش حضور یافته ام و چون تمام مسائل پنداشتی در آن گروه ها رعایت می شود، هیچ اتفاقی برای هیچ کس نیفتاد. همین امر موجب شده گویم که اگر تمام مسائل پنداشتی و ایمنی بسیاری از کارها را رعایت کنیم، می توانیم در همین ایام نیز تئاتر کار کنیم، می توانیم با تأکید بر اینکه هرگز با تعلیق تئاتر، حتی در شرایط کرونا موفق نیست، هرچه را که رسا خلق و برده شود، هنر دانسته و با ایما و اشاره هرمنده، کسی است که می تواند در این شرایط، با ایما و اشاره هر روز از جامعه حذف کرد، زیرا اگر هنر از جامعه حذف شود، تعامل و اطاعت از جامعه دور شده و جامعه ای خشن خواهیم داشت.» وی با بیان اینکه اساساً بدون هنر نمی توان زندگی کرد و یک هنرمند وظیفه دارد در جامعه خود حضور داشته باشد و از سوی مسئولین نیز در مقابل وظیفه داشته باشد، افزود: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

در این اثر شده است، گفت: «من در این نمایش در نقش حسین به روی صحنه می روم که از منطقه ای خاص از تهران آمده و به فریادیکه تحصیلات عالی را پشت سر می گذارد، ویژگی هایی خاص در وجودش دارد و همواره دوست دارد با آن روحیه، افتخارات و دستاوردهای خود را با دیگران در میان بگذارد، با دغدغه های یک سکوت کردن فعال و واقع و رویدادهای که پیش روی ما اتفاق می افتد، یکی از مهم ترین پیام های است که این اثر به مخاطب خویش می دهد، افزود: «اگر به عمل این مسئله فکر کنیم، تمام آنچه را که نویسنده و کارگردان در ذهن داشته اند، در صحنه جا می دهد. این بازیگر تئاتر با ایما و اشاره اگر گروه نکند باشد و شوشانه نامه را می تابد. در این نمایش نیز می توان نمایش کار کرد، گفت: «در این نمایش در چند نمایش حضور یافته ام و چون تمام مسائل پنداشتی در آن گروه ها رعایت می شود، هیچ اتفاقی برای هیچ کس نیفتاد. همین امر موجب شده گویم که اگر تمام مسائل پنداشتی و ایمنی بسیاری از کارها را رعایت کنیم، می توانیم در همین ایام نیز تئاتر کار کنیم، می توانیم با تأکید بر اینکه هرگز با تعلیق تئاتر، حتی در شرایط کرونا موفق نیست، هرچه را که رسا خلق و برده شود، هنر دانسته و با ایما و اشاره هرمنده، کسی است که می تواند در این شرایط، با ایما و اشاره هر روز از جامعه حذف کرد، زیرا اگر هنر از جامعه حذف شود، تعامل و اطاعت از جامعه دور شده و جامعه ای خشن خواهیم داشت.» وی با بیان اینکه اساساً بدون هنر نمی توان زندگی کرد و یک هنرمند وظیفه دارد در جامعه خود حضور داشته باشد و از سوی مسئولین نیز در مقابل وظیفه داشته باشد، افزود: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

داود سلیمانی بیان اینکه وقتی این نمایش ارائه شده، توجه شد که از زمان نمایش اجرا می کردند، و فیلمها و اخبار و مستندات از آن موجود است، این بازیگر تئاتر در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

در این اثر شده است، گفت: «من در این نمایش در نقش حسین به روی صحنه می روم که از منطقه ای خاص از تهران آمده و به فریادیکه تحصیلات عالی را پشت سر می گذارد، ویژگی هایی خاص در وجودش دارد و همواره دوست دارد با آن روحیه، افتخارات و دستاوردهای خود را با دیگران در میان بگذارد، با دغدغه های یک سکوت کردن فعال و واقع و رویدادهای که پیش روی ما اتفاق می افتد، یکی از مهم ترین پیام های است که این اثر به مخاطب خویش می دهد، افزود: «اگر به عمل این مسئله فکر کنیم، تمام آنچه را که نویسنده و کارگردان در ذهن داشته اند، در صحنه جا می دهد. این بازیگر تئاتر با ایما و اشاره اگر گروه نکند باشد و شوشانه نامه را می تابد. در این نمایش نیز می توان نمایش کار کرد، گفت: «در این نمایش در چند نمایش حضور یافته ام و چون تمام مسائل پنداشتی در آن گروه ها رعایت می شود، هیچ اتفاقی برای هیچ کس نیفتاد. همین امر موجب شده گویم که اگر تمام مسائل پنداشتی و ایمنی بسیاری از کارها را رعایت کنیم، می توانیم در همین ایام نیز تئاتر کار کنیم، می توانیم با تأکید بر اینکه هرگز با تعلیق تئاتر، حتی در شرایط کرونا موفق نیست، هرچه را که رسا خلق و برده شود، هنر دانسته و با ایما و اشاره هرمنده، کسی است که می تواند در این شرایط، با ایما و اشاره هر روز از جامعه حذف کرد، زیرا اگر هنر از جامعه حذف شود، تعامل و اطاعت از جامعه دور شده و جامعه ای خشن خواهیم داشت.» وی با بیان اینکه اساساً بدون هنر نمی توان زندگی کرد و یک هنرمند وظیفه دارد در جامعه خود حضور داشته باشد و از سوی مسئولین نیز در مقابل وظیفه داشته باشد، افزود: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

هنر خوب زندگی کردن، بسیاری از مشکلات را حل می کند

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

سهیل جوادی با اشاره به اینکه پیش از این نمایش داشته، بیان کرد که در این نمایش، همواره از این مسئله به عنوان یک مسئله فرهنگی و اجتماعی مطرح می کند، گفت: «ما به عنوان هنرمندان باید در این شرایط وظیفه داریم تا همه این مسائل را در نظر بگیریم، باید به خودمان بگوییم که اگر هنر از جامعه حذف شود، چه اتفاقی می افتد؟»

عکس: محسن ساریلی

عکس: محسن ساریلی

برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند

فراهم کند و این در حالی است که رونق این جشنواره منجر به رونق گردشگری، اشتغال و تبادل فرهنگی خواهد شد.

فاضلی زاد زبان هنر را نافذ و تئاتر را هنر گفت و گو دانست و گفت: تولید در این حوزه تکراری نمیشود و برگزاری جشنواره تئاتر مرصاد به اداره ارشاد اختصاص ندارد و باید به این جشنواره به عنوان یک میراث استانی و ملی نگاه شود و اعتبارات آن تامین شود. در انتهای این مراسم و در بخش نمایشنامه خوانی از اجراهای ریل، بچه بمب، آرز، دبلنای ساحلی، خون انار و در بخش نمایش های صحنه ای از اجراهای باهره، ۱+۳=خاکستر، سرگذشت ناهنگام، قرار، قناسه، مکث روی ریشتر هفتم، نقاب، کوارتت پر، تو در توی یک توهم و چالاهو تقدیر شد.

همچنین از آزاده قبادی، عرفان دارابی، حسین قنبری، عبدالرضا روضه، آیناز کبرور، آرش منصوری، آیناز محمدی، پرنیا امیری، فاطمه پرمه، نسرين قنبری، میلاد کرم پور، هومن روح تافی، علی حسن نوری، مازیار اسدزاده، تیمور ایمانیان، سامان لرستانی، مریم گودرزی، لیلا روغن گیره، رحمت غلامی، نسیم نامدار و زهرا حاجی احمدی در بخش های موسیقی، صحنه خوانی، خوانش گری، کارگردانی و نمایشنامه نویسی تقدیر شد. همچنین در بخش نمایش صحنه ای از محمدعلی عمادی، صادق نودرنژاد، مهدی زارعی، پوریا فتاحی، گودرز رضایی، داود پارسا، شکوفه عاشوری، نسرين احمدی، آرزو رضا کرمی، محسن جلالی، جهانگیر نکویی، آرش منصوری، محمدرضا آریین فر و راضیه فصیح در بخش های مختلف تقدیر شد.

کرمانشاه/الهه فرهادی

آیین اختتامیه دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد، یادبود دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی و یک هزار و ۲۸۰ شهرستان اسلام آبادغرب، در سرسرای مجتمع غدیر اسلام آبادغرب برگزار شد و برگزیدگان بخش های مختلف معرفی و تجلیل شدند. دبیر دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد در این مراسم با اشاره به اینکه امروز در یک جنگ نرم قرار داریم خطاب به مدیران و فرماندهان این جنگ گفت: تفنگ سربازان این جنگ فشنگ ندارد و تئاتر مرصاد نیازمند بودجه و حمایت ویژه است.

سعید نوروزی ضمن تشکر از اداره کل فرهنگ و ارشاد استان کرمانشاه که یک چهارم بودجه خود را به این جشنواره اختصاص داده است، گفت: در شان عملیات مرصاد نیست که ما برای پنج میلیون تومان اعتبار خواهش و تمنا کنیم و همه دستگاه های استان و شهرستان باید از این جشنواره حمایت کنند.

وی در پایان گفت: امیدوارم ۲۵ اسفند که دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد به کار خود پایان می دهد دبیرخانه این جشنواره تعطیل نشود و به دبیر بعدی تحویل داده شود. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه هم در این مراسم جشنواره تئاتر مرصاد را از سه جنبه سیاسی، فرهنگی -اجتماعی و فرهنگی مهم ارزیابی کرد و گفت: در دفاع مقدس ما از ۳۰ کشور و ملیت اسیر داشتیم و همه این کشورها به صدام کمک می کردند و این در حالی است که ما برای تهیه ابتدایی ترین تجهیزات مشکل داشتیم. بهرام فاضلی زاد با اشاره به اینکه نکته تلخ دفاع مقدس جریان منافق و کمک آنها به دشمن بود گفت: در دفاع مقدس هیچ مفهومی مشمئزکننده تر از کمک نیروهای داخلی به دشمن خارجی نیست و یکی از رسالت های جشنواره تئاتر مرصاد تبیین این واقعیت است که امروز رسانه های بیگانه در حال تظہیر این موضوع هستند.

وی ارسال آثار از ۲۷ استان کشور به این جشنواره را از نظر فرهنگی و اجتماعی بسیار مهم ارزیابی کرد و افزود: این جشنواره باید به یک جشنواره فرهنگی هنری تبدیل شود تا بسترهای لازم را برای تولید محتوای خوب

سورپرایز جدید در مجموعه تئاتر شهر تبریز؛ و چند داستان دیگر...!؟

عصر آزادی آنلاین / سرویس فرهنگی: نمایش "و چند داستان دیگر..." نوشته پیام لاریان با کارگردانی الیاس ضرابی توسط گروه هنری "مان" از روز شنبه ۴ دی ماه در مجتمع هنری تربیت تبریز بر روی صحنه رفته است.

به گزارش عصر آزادی آنلاین، کارگردان نمایش "و چند داستان دیگر..." با بیان اینکه متن این نمایش در پنج اپیزود نوشته شده اظهار داشت: داستان این نمایش تلفیقی از چند داستان مختلف با محوریت دردها و خشونت‌های اجتماعی است.

الیاس ضرابی ادامه داد: کاراکترهای اپیزودهای مختلف نشان می‌دهند که هر اپیزود با یکدیگر در ارتباط بوده و در سرنویشت همدیگر دخیل هستند.

وی ضمن بیان اشاره به ارتباط نزدیک داستان این نمایش به شرایط روز جامعه گفت: در هر یک از پنج اپیزود این داستان شاهد خشونت‌های مختلفی هستیم که هر روز در جامعه در حال رخ دادن است.

ضرابی افزود: در اپیزودهای مختلف این نمایش داستان‌های متفاوت و متنوعی را می‌بینیم که در یکی از اپیزود

های این کار شاهد مشکلات افراد تراجنس هستیم. در نمایش "و چند داستان دیگر..." علیرضا موسلائی، امید والا، مریم سرچمی، اصلان صفی، مرتضی رضوی، آذین صمدی، مهدی نخبیری، مجید مایلی، فاطمه امیر خیابانی، فرهوده نسجایی و فرهنگ گروسی به هنرنمایی می‌پردازند.

سایر عوامل این نمایش که نویسندگی آن را پیام لاریان بر عهده داشته است دستیار کارگردانی با مهدی سلیمانی، آهنگسازی توسط ساجد جلیلی نژاد، طراح نور استاد امیر پورحکمت، طراح صحنه حسام کاظمی، عکاس و گرافیک پریسا منفرد، طراح و مجری گریم پویا مزمل، منشی صحنه شقایق کریمی، مدیر صحنه مهرداد پاشاپور، دستیاران صحنه با اصغر اسکندری و علی صمدی، گروه تصویر توسط عارف مهرنگ، سعید حقانی و مهدی سلیمانی و روابط عمومی این پروژه هنری را نیز محمد لطفی بر عهده دارد.

شانان ذکر است این نمایش تا ۲۷ دی ماه سال جاری از ساعت ۱۸ میزبان مخاطبان تئاتر در سالن قبه زرین مجموعه تئاتر شهر تبریز بوده و خرید بلیط از سایت ebilit.com و گیشه تئاتر شهر تبریز مقدور می‌باشد.

به کارگردانی سجاد افشاریان؛ تیزر «بک توبلک» منتشر شد

نمایش «بک توبلک» به نویسندگی و کارگردانی سجاد افشاریان این روزها در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود.

نمایش «بک توبلک» با بازی، نویسندگی و کارگردانی سجاد افشاریان که از ۲ دی ماه اجراهای خود را در پردیس تئاتر شهرزاد آغاز کرده است هر شب در ۲ سانس ۱۸ و ۲۰ در سالن گلایل پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود. تیزر این اثر نمایشی نیز به تازگی منتشر شده است.

در این نمایش علاوه بر افشاریان، مهدی زندیه و نیکو بستانی نیز به عنوان بازیگر حضور دارند.

در بخشی از نمایشنامه «بک توبلک» آمده است: «عجیب آدم‌هایی که کسی و ندارن باهاشون تماس بگیرن، اونا کل سهمیه تلفن ماهیانه زندانشونو می‌فروشن به یه بوکس بهمن کوچیک؛ عجیب تر آدم‌هایی که یه عالمه کس و کار دارن اما خودشون دلشون نمی‌خواد با کسی حرف بزنین، اونا هر یه نخ بهمنی که می‌کشن یه عالمه حرف نزده است که دود همیشه.»

دیگر عوامل نمایش عبارتند از سجاد افشاریان طراح صحنه و لباس، مسعود رنجبر شیرازی طراح نور و صدا بردار، محمدحسین غفاری طراح صدا، نرگس جاجرمی آهنگساز، هدیه کازرونی ضبط صداهای مستند، امیر صداقتی طراح گرافیک، مهرنوش لک عکاس، علی زندیه طراح و ساخت آنونس، حسین افتتاحی دستیار کارگردان و برنامه ریز، سهیل سالکی منشی صحنه، پرهام خاکزاد، محمد رحمانیان ثابت مدیر صحنه، وحید کامل مدیر اجرا، آریسان امیرخان تبلیغات فضای مجازی، امیر قالیچی روابط عمومی، علیرضا پاکزاد مشاور رسانه‌ای.

حسن معجونی با «باغ» به صحنه بازمی‌گردد

روی صحنه برده بود، کاملاً متفاوت است. رضا بهبودی، بهناز جعفری، وحید آقاپور، هومن کیایی، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتایون طلایی، هدیه حسینی نژاد، برنا انصاری، مهسا جمشیدی، داود پژمان‌فر، سردار سرمست و زینب عباسی روی صحنه این نمایش خواهند بود. «باغ» بهار آینده در پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب روی صحنه می‌رود.

حسن معجونی که بیشتر در پروژه‌های تصویری حضور داشته است، در باره تازه‌ترین پروژه نمایشی خود به ایسنا می‌گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایش نامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهم کرد. او که پیش از این همین نمایش نامه را با بازی زنده‌یاد هما روستا در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح می‌دهد این اجرای تازه با آنچه پیشتر

حسن معجونی با «باغ» به صحنه باز می‌گردد

حسن معجونی که در این مدت بیشتر در پروژه‌های تصویری حضور داشته است، از اجرای نمایش «باغ» خبر می‌دهد.

این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازه‌ترین پروژه نمایشی خود به ایسنا می‌گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهیم کرد.

او که پیش از این همین نمایشنامه را با بازی زنده‌یاد هما روستا در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، توضیح می‌دهد که این اجرای تازه با آنچه قبلاً روی صحنه برده بود، کاملاً متفاوت است. این تفاوت هم شامل نگاهی است که به متن چخوف دارد و هم شامل طراحی‌ها و البته گروه بازیگران نمایش.

معجونی این متن را با بازنویسی خودش اجرا خواهد کرد و همچون آثار قبلی‌اش، طراحی صحنه را هم خود بر عهده دارد.

سرپرست گروه تئاتر «لیو» نمایش تازه خود را با بازی رضا بهبودی، بهناز جعفری، وحید آقاپور، هومن کیایی، مازیار سیدی، آوا شریفی، کتابون طلائی، هدیه حسینی‌نژاد، برنا انصاری، مهسا جمشیدی، داود پژمان‌فر، سردار سرمست، زینب عباسی روی صحنه خواهد برد.

رضا بهبودی تنها بازیگری است که از اجرای قبلی این نمایش در ترکیب گروه بازیگران اجرای جدید هم حضور دارد. او در اجرای پیشین با بازی در نقش «لوپاخین» خوش درخشید و سردار سرمست هم علاوه بر بازیگری، ساخت موسیقی نمایش را بر عهده دارد.

حسن معجونی این روزها مشغول تمرین این اثر نمایشی است که قرار است بهار آینده در پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب روی صحنه برود.

در اجرای نمایش «باغ»، شایلان عشایری طراحی لباس را انجام می‌دهد.

معجونی مشغول بازی در سریال «آهوی من مارال» بود که فعلاً فیلمبرداری آن به دلیل مشکلات اقتصادی، متوقف شده است. او در سریال «راز بقا» به کارگردانی سعید آقاخانی هم بازی می‌کند که قرار است از شبکه نمایش خانگی پخش شود.

معجونی و اجرای نمایش «باغ»

حسن معجونی که این روزها به واسطه بازی در سریال های نمایش خانگی پرکار است، تصمیم دارد نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه باغ آلبالو چخوف، بهار آینده در باغ کتاب اجرا کند. این کارگردان و بازیگر تئاتر درباره تازه ترین پروژه نمایشی اش می گوید: نمایش «باغ» را با نگاهی به نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر چخوف اجرا خواهم کرد. این بازیگر قبلا همین نمایشنامه را با بازی زنده یاد هما روستا در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه برده بود، وی توضیح می دهد که این اجرا متفاوت از اجرای قبل است.

تاریخ انتشار: شنبه ۱۱ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۷

میزبانی ۲۰ تماشاخانه پایتخت از ۵۷ نمایش:

آغاز اجرای ۲۸ تئاتر در سالن‌های نمایش تهران

حکیمی و کار آرتیمز مشایخی از ۲۸ آذر ماه ساعت ۱۹ در این مجموعه با بازی مهسا حکیمی، آریب ایمانی و آرتیمز مشایخی روی صحنه است. همچنین «کشیدگی عضلات زمان» عنوان نمایشی نوشته و کار علیرضا شیخی است که از ۵ دی ماه ساعت ۲۱ در این تالار نمایشی با بازی بهنام نوری اجرا می‌شود.

تماشاخانه هیلاج: نمایش «همه چیز می‌گذرد تومی‌گذری» نوشته محمد چرم‌شیر و کار و بازی حسن طیب‌نژاده از ۲۸ آذر ماه ساعت ۱۸ روی صحنه است. این تماشاخانه از ۲۴ آذر ماه ساعت ۲۰:۱۵ میزبان نمایش «شب بخیر و روز» نوشته و کار بابک حجری است.

تماشاخانه اهورا: «چشم‌ها چه را می‌بینند؟» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی سلمان سامنی از ۳۰ آذر ماه ساعت ۲۱ در این مجموعه با بازی مهدی مهری، سحر حق شانس، حمید باهوش و رکسانا نوری بخش روی صحنه است.

نمایش «حکم دل» نوشته سعید فرخی کچور و کار علی حسینی از ۲۱ آذر ماه ساعت ۱۷ اجرا می‌شود.

این تماشاخانه از اول دی ماه پذیرای نمایش «مستان ۶۶» نوشته محمد یعقوبی و کار امیرعلی انتظاری از اول دی ماه ساعت ۱۹ در این اجرا می‌شود.

تالار محراب: نمایش «چلچراغ» نوشته محمود استاد محمد و کار سیدرضا علوی از ۲۹ آذر ماه ساعت ۱۹ در این تالار نمایشی روی صحنه است.

«خ نما خانم» نوشته سجاد طهماسبی با طراحی، دراماتوری و کارگردانی مجتبی شجاعی‌زاده از ۲۸ آذر ماه ساعت ۱۹:۳۰ در سالن استاد جمشید لایق این مجموعه با بازی ملینا قدیمی روی صحنه است. نمایش «مرگ موش» به نویسندگی و کارگردانی سارینا رزاقی از ۲۸ آذر ماه ساعت ۱۸:۳۰ در سالن استاد جمیله شیخی این مجموعه اجرا می‌شود. ستاره مبینی، نگار ربیعی، سمانه شعبانی و بهار باقری در این نمایش ایفای نقش دارند.

پردیس سینما: سالن شماره یک این مجموعه از ۱۶ آذر ماه ساعت ۲۱ میزبان نمایش «فروپاشی کامل جسم» نوشته آرش سنجابی، کارگردانی الهه قاسمی‌زاده به تهیه‌کنندگی عیسی صادق‌قلو است. نمایش «قصه ظهر جمعه» نوشته سیدمحمد مسالوات، کار راحله شمس آبادی و تهیه‌کنندگی اسماعیل رضوی از ۳۰ آذر ماه ساعت ۱۸:۳۰ در سالن شماره ۲ پردیس سینما روی صحنه است.

نمایش کمدی «قتل در کاخ» نوشته جاناتان سبیر، به تهیه‌کنندگی و کارگردانی پوریا جعفرپور کاشی از ۱۰ آبان ماه ساعت ۱۹ روی صحنه است. «روای خروگوش» به نویسندگی آران شیخ‌الاسلامی، طراحی و کارگردانی آران از ۲۳ آذر ماه ساعت ۱۶:۳۰ در سالن شماره یک این مجموعه روی صحنه است.

نمایش «روغن کنجد» نوشته ایمان صدق و کار آمان شهبازی از اول دی ماه ساعت ۲۱ با بازی سعید چنگیزیان، مهدی صنعتی، صبا گرگین‌پور، دلسا کریم‌زاده، امیر شادعلی، ابوالفضل وزیر، سیدمحمد حسینی، برسام مقدس و دیبا دهقانی اجرا می‌شود.

خانه هنر آبان: «سراسر کوهپایه» عنوان نمایشی نوشته، کار و بازی فرشید قلی‌پور است که از اول دی ماه ساعت ۲۰:۳۰ در این مجموعه اجرا می‌شود.

نمایش «بیک نیک در میدان جنگ» اثر فرناندو آریبال با ترجمه داریوش مودبیان، کار مرتضی درویش و تهیه‌کنندگی اشکان اطمینان از ۲۳ آذر ماه ساعت ۱۹ در این تالار نمایشی اجرا می‌شود.

«بات» نوشته مجیدرضا قاسمی، کار غزل سلامی‌زاده و تهیه‌کنندگی ساسان عبیدی و علیرضا بونسی از ۲۸ آذر ماه ساعت ۲۱:۳۰ در این تماشاخانه اجرا می‌شود.

نمایش «روی خط زمانی غیرمستقیم» به نویسندگی سجاد داغستانی با دراماتوری و کارگردانی فرهنگ روشنی از ۲۴ آذر ماه ساعت ۱۷:۳۰ در این تالار نمایشی روی صحنه است.

خانه نمایش ۵: نمایش «قصه یادماند یک روز خاکستری» به نویسندگی محمد رضایی مقدم و کار شروین حدیدی تبار از اول دی ماه ساعت ۱۸ در این مجموعه روی صحنه است.

تماشاخانه سیمرغ: نمایش «آزادی تازه» کار سعید نصیری از ۲ دی ماه ساعت ۲۰ در این تماشاخانه روی صحنه است.

ایفای نقش دارند. **مجموعه تئاتر دیوار چهارم:** نمایش «از اینجا بترید» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی محمدمبین موفن از ۱۱ آذر ماه ساعت ۱۹ در این تالار نمایشی روی صحنه است. «کلفت‌ها» اثر ژان ژنه به طراحی و کارگردانی مریم شیرازی از ۴ دی ماه ساعت ۱۷ در این مجموعه اجرا می‌شود. نگار افراشته، یگانه ملکه‌محمدی، محمد جوادی، ناهید محبی، فرهاد شریفی و ماهان عبادتی در این نمایش ایفای نقش دارند.

نمایش «هیچ‌کس جیمی نمیشه» به نویسندگی برتن بوم گارنر با ترجمه شادی جلیلیان و کارگردانی حامد شایسته از ۱۳ آبان ماه ساعت ۲۱ در این تالار نمایشی به روی صحنه است.

این مجموعه از ۹ دی ماه ساعت ۲۱ میزبان نمایش «تراس» اثر ژان کلود کرییر با ترجمه اصغر نوری و کارگردانی مجید اقبالی است.

«خاموشان» به نویسندگی سبا سلیمانی و کارگردانی علی سلیمانی و سهیلا جوادی با دراماتوری عباس تقی‌آبادی از ۲۱ آذر ماه ساعت ۱۸:۳۰ به روی صحنه است.

تئاتر مولوی: نمایش «تلفات» نوشته و کار علیرضا معروفی از ۲۳ آذر ماه ساعت ۲۰ در سالن اصلی این مجموعه اجرا می‌شود. «بخولیم یا روایت شب پنج‌جاری» عنوان نمایشی نوشته و کار پریسا نوروزی است که از ۷ دی ماه ساعت ۱۷ در سالن کوچک این تماشاخانه اجرا می‌شود. بازیگران این نمایش سمیرا زائر هستند.

سالن کوچک این مجموعه از ۳ دی ماه ساعت ۱۹ پذیرای نمایش «مونودرام‌های بانو» نوشته یاسمین بنیادی، محمدرضا غریب‌زاده، مانده قهرمانی و ریحانه ناجی به کارگردانی یاسمین بنیادی، مانده قهرمانی و ریحانه ناجی اجرا می‌شود.

عمارت نوفل لوشاتو: نمایش «کتاب» نوشته علی صفری و کارها حاجی‌زینل از ۷ دی ماه ساعت ۱۸:۱۵ در این تماشاخانه روی صحنه است. «پنگوئن» به نویسندگی منوچهر رمضانی و کارگردانی میثم عبیدی از ۱۴ آذر ماه ساعت ۲۰:۱۵ در این تماشاخانه روی صحنه است. این تماشاخانه از ۲۰ آذر ماه میزبان نمایش «جز آن دو نفر دیگر هیچکس باقی نمی‌ماند» نوشته حمیده محمدرضاپور و محمد تات و کار محمد تات است.

پردیس تئاتر شهروزاد: «سندلی شماره ۱۳» نام نمایشی نوشته و کار مجید ابراهیم‌زاده است که از ۱۷ آذر ماه ساعت ۲۱:۳۰ در سالن صنوبر پردیس تئاتر شهروزاد اجرا می‌شود.

نمایش «مانستر» به نویسندگی کوروش شاهونه و حمیدرضا اسدزاده، کارگردانی کوروش شاهونه و تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان از ۱۴ آذر ماه ساعت ۱۹:۴۵ در سالن صنوبر این مجموعه روی صحنه است.

سالن صنوبر این پردیس از ۱۵ آذر ماه ساعت ۱۸ میزبان نمایش «کمپانی مرگ» نوشته و کار امیررضا ملکی به تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان است.

همچنین نمایش «بک تو بک» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی سجاد افشاریان از ۲ دی ماه ساعت ۱۸ و ۲۰ در سالن گلایل این مجموعه با بازی سجاد افشاریان، نیکو بستانی و مهدیه زندیه روی صحنه است.

«شترمرغ» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی از دوم دی ماه ساعت ۲۰:۳۰ در سالن ارکیده این پردیس اجرا می‌شود. بازیگران این نمایش مهرا مام‌بخش، مهلقا باقری، افشین حسنیلو و بهنام شرفی هستند.

تالار حافظ: نمایش «چیزی شبیه زندگی» نوشته حسین پناهی و کار علیرضا مهرا از ۹ دی ماه ساعت ۲۰ در این تالار نمایشی روی صحنه است.

«کونوس» با دراماتوری پیروز محمدی و محمدرضا بصیری از ۸ دی ماه ساعت ۱۸ در این تالار نمایشی روی صحنه است.

عمارت روبرو: نمایش «برسد به دست سیندرلا» نوشته صالح علوی‌زاده، به کارگردانی آرمین صیاد و بازی سپاس رضایی ساعت ۱۸ در این تماشاخانه اجرا می‌شود.

تماشاخانه ملک: نمایش «همه چیز می‌گذرد تومی‌گذری» نوشته محمد چرم‌شیر و کار رضا بهرامی از ۲۲ آذر ماه ساعت ۱۸:۰۰ در این تالار نمایشی اجرا می‌شود.

تماشاخانه شانو: نمایش «ارافلیسا» نوشته آرتیمز مشایخی و مهسا

«تاشکستان»، «احتمالات»، «سراسر کوهپایه»، «ارافلیسا»، «آن‌ها»، «کشیدگی عضلات زمان»، «قصه یادماند یک روز خاکستری»، «برسد به دست سیندرلا»، «آزادی تازه»، «قصه ظهر جمعه»، «همه چیز می‌گذرد تومی‌گذری»، «روزها در راه»، «بات»، «چلچراغ»، «چشم‌ها چه را می‌بینند؟»، «خ نما خانم»، «مرگ موش»، «لبلیت»، «فقس رنگارنگ»، «پتو»، «کتاب»، «شب بخیر و روز»، «عقب افتاده»، «بک تو بک»، «شترمرغ»، «پنگوئن‌های افسرده»، «بخولیم یا روایت شب پنج‌جاری» و «روغن کنجد» عنوان نمایشی است که به تازگی اجرای خود را در تماشاخانه‌های تهران آغاز کردند. هم‌اکنون ۵۷ نمایش در ۲۰ تالار نمایشی پایتخت روی صحنه است که در ادامه مروری بر آن‌ها.

مجموعه تئاتر شهر: نمایش «تاشکستان» به نویسندگی و کارگردانی حمید حرا به تهیه‌کنندگی گروه هنری سایه از اول دی ماه ساعت ۱۹ در تالار سایه این مجموعه روی صحنه است.

«احتمالات» نوشته و کار علی حسینی از ۳۰ آذر ماه ساعت ۱۹:۳۰ در سالن چهارسو این مجموعه روی صحنه است. همچنین نمایش «لبلیت» نوشته و کار محمدرضا شامردی از اول دی ماه ساعت ۱۹:۱۵ در سالن سایه این مجموعه اجرا می‌شود. بازیگران این نمایش منصور صوفی و مهناز رودساز هستند.

«پنگوئن‌های افسرده» نوشته و کار محمد میرعلی کبری از ۷ دی ماه ساعت ۱۹ در سالن قشقایی اجرا می‌شود.

خانه نمایش مهرگان: نمایش «فقس رنگارنگ» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی حسن ربیعی از ۷ دی ماه ساعت ۱۹ در سالن شماره یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه است.

«خدای کشتار» به نویسندگی یاسمین‌رضا با ترجمه مانده طهماسبی و کارگردانی سیده سحر طباطبایی‌نیا و تهیه‌کنندگی حسین تیموری از ۱۷ آذر ماه ساعت ۱۸:۳۰ در سالن شماره دو خانه نمایش مهرگان اجرا می‌شود.

همچنین کنسرت - نمایش «در اندرونم بشارتی است» نوشته عبدالحمید ضیالی با طراحی و کارگردانی عسل لایسی از ۲۰ آذر ماه ساعت ۲۰:۳۰ در سالن شماره یک این تالار نمایشی روی صحنه است. «بیستان به وقت رفتن» عنوان نمایشی نوشته محمود ناظری و کار غلامرضا عربی است که از ۱۵ آذر ماه ساعت ۲۰:۱۵ در سالن شماره ۲ این مجموعه با بازی مجتبی گوهرخانی و حمیدرضا حسینی روی صحنه است.

نمایش «عقب افتاده» به نویسندگی حامد مقدسی و کار وحید منافی از اول دی ماه ساعت ۱۷:۳۰ در سالن شماره یک این خانه نمایش اجرا می‌شود. سالن شماره دو این تماشاخانه از ۹ دی ماه پذیرای نمایش «پیش از صبحانه» به نویسندگی بوجین لوفیل با ترجمه صادق چوبک، با طراحی و کارگردانی میکایل شهرستانی است. بازیگران این نمایش مرجان رزم آزما و دلارام زرگر هستند.

حوزه هنری: نمایش «آن‌ها» نوشته رها غسار و کیانوش ایازی با طراحی و کارگردانی کیانوش ایازی از ۲ دی ماه ساعت ۱۸ در تماشاخانه ماه این مجموعه با بازی احمد حامدی و شهلا رحیمی روی صحنه است.

تماشاخانه ایران‌شهر: «پتو» عنوان نمایشی به نویسندگی و کارگردانی اوشان محمودی است که از ۷ دی ماه ساعت ۱۸:۳۰ در سالن استاد ناظرزاده کرمانی اجرا می‌شود.

نمایش «تصویر مصور مظفری» نوشته اصغر گروسی و با طراحی و کارگردانی وحید نقر از ۱۰ آذر ماه ساعت ۲۰:۳۰ در سالن استاد ناظرزاده کرمانی به صحنه رفته است.

«سه‌گانه پارسی» نوشته و کار ایوب آقاخانی به تهیه‌کنندگی مهدی سپهری و جواد اهزانی است که از ۱۸ آذر ماه ساعت ۲۰ با بازی ایوب آقاخانی و وحید نقر اجرا می‌شود.

نمایش «فردگاه، پرواز شماره ۷۰۷» نوشته احمدرضا احمدی و کار کورش سلیمانی از ۱۸ آذر ماه ساعت ۱۸ در سالن استاد سمندریان این تماشاخانه روی صحنه است.

خانه هنرمندان: سالن انتظامی این مجموعه از ۵ دی ماه ساعت ۱۹:۳۰ میزبان نمایش «روزها در راه» کار سما موسوی است. خورشید چراغی‌پور، فرانک کلاتر، سما موسوی و مهدی میرزاییان در این نمایش

برگزیدگان دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد معرفی شدند

کرمانشاه - فرهادی - خبرنگار کاروکارگر: آیین اختتامیه دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد، یادبود دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی و یک هزار و ۲۸۰ شهرستان اسلام آبادغرب، در سرسرای مجتمع غدیر اسلام آبادغرب برگزار شد و برگزیدگان بخش های مختلف معرفی و تجلیل شدند.

دبیر دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد در این مراسم با اشاره به اینکه امروز در یک جنگ نرم قرار داریم خطاب به مدیران و فرماندهان این جنگ گفت: تفنگ سربازان این جنگ فشنگ ندارد و تئاتر مرصاد نیازمند بودجه و حمایت ویژه است. سعید نوروزی ضمن تشکر از اداره کل فرهنگ و ارشاد استان کرمانشاه که یک چهارم بودجه خود را به این جشنواره اختصاص داده است، گفت: در شان عملیات مرصاد نیست که ما برای پنج میلیون تومان اعتبار خواهش و تمنا کنیم و همه دستگاه های استان و شهرستان باید از این جشنواره حمایت کنند.

وی در پایان گفت: امیدوارم ۲۵ اسفند که دوازدهمین جشنواره ملی تئاتر مرصاد به کار خود پایان می دهد دبیرخانه این جشنواره تعطیل نشود و به دبیر بعدی تحویل داده شود. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمانشاه هم در این مراسم جشنواره تئاتر مرصاد را از سه جنبه سیاسی، فرهنگی - اجتماعی و فرهنگی مهم ارزیابی کرد و گفت: در دفاع مقدس ما از ۳۰ کشور و ملیت اسیر داشتیم و همه این کشورها به صدام کمک می کردند و این در حالی است که ما برای تهیه ابتدایی ترین تجهیزات مشکل داشتیم.

بهرام فاضلی زاد با اشاره به اینکه نکته تلخ دفاع مقدس جریان منافق و کمک آنها به دشمن بود گفت: در دفاع مقدس هیچ مفهومی مشمئزکننده تر از کمک نیروهای داخلی به دشمن خارجی نیست و یکی از رسالت های جشنواره تئاتر مرصاد تبیین این واقعیت است که امروز رسانه های بیگانه در حال تطهیر این موضوع هستند.

وی ارسال آثار از ۲۷ استان کشور به این جشنواره را از نظر فرهنگی و اجتماعی بسیار مهم ارزیابی کرد و افزود: این جشنواره باید به یک جشنواره فرهنگی هنری تبدیل شود تا بسترهای لازم را برای تولید محتوای خوب فراهم کند و این در حالی است که رونق این جشنواره منجر به رونق گردشگری، اشتغال و تبادل فرهنگی خواهد شد.

فاضلی زاد زبان هنر را نافذ و تئاتر را هنرگفت و گو دانست و گفت: تولید در این حوزه تکراری نمیشود و برگزاری جشنواره تئاتر مرصاد به اداره ارشاد اختصاص ندارد و باید به این جشنواره به عنوان یک میراث استانی و ملی نگاه شود و اعتبارات آن تامین شود.

در انتهای این مراسم و در بخش نمایشنامه خوانی از اجراهای ریل، بچه بمب، آزر، دبلنای ساحلی، خون انار و در بخش نمایش های صحنه ای از اجراهای باهره، ۱+۳=خاکستر، سرگذشت ناپهنگام، قرار، قناسه، مکث روی ریشتر هفتم، نقاب، کوارتت پر، تو در توی یک توهم و چالاهو تقدیر شد. همچنین از آزاده قبادی، عرفان دارابی، حسین قنبری، عبدالرضا روضنه، ایناز کبروار، آرش منصوری، ایناز محمدی، پرتیا امیری، فاطمه پرمه، نسرتین قنبری، میلاد کرم پور، هومن روح تافی، علی حسن نوری، مازیار اسدزاده، تیمور ایمانیان، سامان لرستانی، مریم گودرزی، لیلا روغن گیره، رحمت غلامی، نسیم نامدار و زهرا حاجی احمدی در بخش های موسیقی، صحنه خوانی، خوانش گری، کارگردانی و نمایشنامه نویسی تقدیر شد. همچنین در بخش نمایش صحنه ای از محمدعلی عمادی، صادق نودرزاد، مهدی زارعی، پوریا فتاحی، گودرز رضایی، داود پارسا، شکوفه عاشوری، نسرتین احمدی، آرزو رضا کرمی، محسن جلالی، جهانگیر نکویی، آرش منصوری، محمدرضا آرین فر و راضیه فصیح در بخش های مختلف تقدیر شد.